

746

ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமி தேவஸ்தான வேளியீடு. 2

திருவிடைமருதூர்த் -

தலவரலாறு

கஸ்வெட்டு

746

T004561

Sarasvati Mahal Library. Thanjavur

திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்குச் சொந்தமான
ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமி தேவஸ்தானம்.

39

Printed By

Dr. S. Venkataratnam

திருச்சிற்றம்பலம்

Q23:38-441

திருவிடைமருதூர்த்தலவரலாறு

கல்வெட்டு

Gr. 30070
1974

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீன கருத்தரும்
திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமி தேவஸ்தானம்
பரம்பரை தரும கருத்தருமாகிய

இருபத்தொன்றாவது குருமஹா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி

4561

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர்

In Memory Of

வித்துவான். பொன். சுப்பிரமணிய பிள்ளையால்
எழுதப்பட்டு

J. Srinivasan

Sealmark Engr...

திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான்
த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால்
பார்வையிடப்பட்டு
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

21-வது குருமஹாசக்ரிதானம்
 ஸ்ரீ மஹாலிங்கஸ்வாமி தேவஸ்தான பரம்பரை தருமகர்த்தர்
 ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

4561

Q23:38.441

34

உ
உள்ளுறை.
—★—

1. முகவுரை.
 2. மதிப்புரை.
 3. திருவிடைமருதூர்த் தலவரலாறு.
 4. தேவாரம்.
 5. திருவாசகம்.
 6. மும்மணிக்கோவை.
 7. மருதவனபுராணம்.
 8. பிற்சேர்க்கை.
- கல்வெட்டு.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மு க வு ரை.

சோழவள நாட்டின் கண் பொய்யா வளந்தரும் பொன்னியாற்றின் தென்கரையில் உள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களில் திருவிடைமருதூர் மிக்க சிறப்புடைய தலமாகும் என்பது உலகம் அறிந்ததே. அத்தகைய தலத்தின் வரலாற்றை மிகச் சுருங்கிய முறையில் எழுதி வெளியிட்டால் எல்லோருக்கும் நன்மையாக இருக்கும் என்று இதுபொழுது துறைசை ஆதினத்திலே இருபத்தொன்றாவது குருமஹாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து திருவருளாட்சி செலுத்தும் ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமி கோயில் பரம்பரை தருமகருத்தர் அவர்களாகிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளினார்கள். அவர்கள் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு எளியேனால் எழுதப்பட்டதே இச் சுருங்கிய வரலாறாகும்.

இவ்வரலாற்றுள் இன்றியமையாத வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றிருப்பதோடு, இத்தல சம்பந்தமான தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் முழுவதும் இடம்பெற்றுள்ளன. பிற்சேர்க்கையாகச் சில இன்றியமையாத வரலாறுகளும், கல் வெட்டுக்கள் கிடைத்த வரையிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான நிழற்படங்களும் நூலுள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இத்தல சம்பந்தமாகப் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இயற்றிய மும்மணிக்கோவை ஒன்றும், ஞானக்கூத்தர் என்னும் பெரியார் இயற்றிய புராணம் ஒன்றும், மகாவித்வான் ஸ்ரீ மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய உலா ஒன்றும், ஆதின வித்வசிகாமணி சபாபதி நாவலரவர்கள் இயற்றிய திரிபந்தாதி ஒன்றும், அனந்தபாரதிகள் இயற்றிய நொண்டி நாடகம் ஒன்றும் உள்ளன. அவைகள் யாவையும் முறையாக வெளியிடக்கூடிய நிலையில் செப்பஞ் செய்து வைக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்நூலுக்கு ஆதின வித்வான் திரு. த. ச. மீனாட்சுசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மதிப்புரை வழங்கியுள்ளார்கள். அவர்களன்பிற்கு எனது உளமார் நன்றி.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மஹா சந்நிதானம் அவர்கள் கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு எளியேன் இச்சிறு பணியைச் செய்து முடித்துள்ளேன். குருவருளால் செய்துள்ள அடியேனது முதற் பணி இதுவாகும். சிறியேனது பணியில் குற்றங்கள் பல மலிந்திருக்கலாம். குற்றம் பொறுத்துக் குணமுளதாயின் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அறிஞருலகை வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

திருவிடைமருதூர். } வித்வான். பொன். சுப்பிரமணியன்,
23-12-54 } தலைமைத் தமிழாசிரியன்.

உ
சிவமயம்

ம தி ப் பு ரை.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

“முந்தையார் முந்தியுள்ளார் மூவர்க்கு முதல்வரானார்
சந்தியார் சந்தியுள்ளார் தவநெறி தரித்துநின்றார்
சிந்தையார் சிந்தையுள்ளார் சிவநெறி அனைத்துமானார்
எந்தையார் எம்பிரானார் இடைமரு திடங்கோண்டாரே”

திருச்சிற்றம்பலம்

—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

‘திருவிடைமருதூர்த் தலவரலாறு’ என்னும் இந்த உரை
நடைநூல் எளிய இனிய தமிழ் நடையினை உடையது.
யாவரும் படித்துச் சுருங்கிய நேரத்தில் தலத்தைப்பற்றிய
முழுச் செய்திகளையும் அறிந்து மனத்தில் பதித்துவைக்கக்
கூடிய சுவையைப்பெற்று இது விளங்குகிறது. இத்தல
வரலாற்றுச் சுருக்கத்தில் மருதவன புராணம் மத்தியார்ச்சுன
மான்மியம் என்னும் செய்யுள் நூல், வசன நூல்களின்
செய்திகளை நன்கு தொகுத்து முறையே அமைக்கப்பட்
டிருக்கிறது. இதனைக் கற்றோர் அந்த நூல்களில் எளிதில்
நுழைய வழிகாண்பார்.

இவ்வாலாற்றிலே கல்வெட்டுச் செய்திகளும், கல்வி நிலையங்களும், அரசியல் அலுவலகங்களும், நூல் நிலையமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வெளியூரிலுள்ள மக்கள் இத்தல வாலாற்றுத் துணைகொண்டு இவ்வூரைப் பற்றிய செய்திகளனைத்தையும் உணரலாம். சதையாலமைந்த சிற்பக்காட்சிகள், பிரதட்சிணச் செய்திகள், பிரகார விவரங்கள் முதலியனவும் நன்கு தெரிந்து கொள்ள இயலும். மூர்த்திகள், தீர்த்தங்கள் மண்டபங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திலுள்ளன என்ற செய்திகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தலத்தைப் பாடிய நாயன்மார்களும், பெரியோர்களும், அவர்கள் பாடிய நூல்கள் இவை என்பதும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பூசப் பெருவிழாச் சிறப்பு, திருக்கல்யாண வாலாறு முதலிய செய்திகளும் இதனால் அறியலாம்.

இனி இத்தலத் தேவாரம் முதலியவைகள் பாராயணம் செய்யும் மெய்யன்பர்களுக்குப் பயன்படுமாறு இவ்வாலாற்றுப் பகுதியின் பின்சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாலய பரம்பரைத் தருமகருத்தாவாக இருந்து வரும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதறை ஆதீனத்து இருபத்தொராவது குருமஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் கட்டளை யிட்டருளியபடி இத்தலவாலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இதனை எழுதியவர் திருவிடைமருதூர் ஆதீனம் உயர் நிலைப்பள்ளித் தலைமைத்தமிழாசிரியர் வித்வான் திரு. பொன். சுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவர்.

இதனையடுத்து இத்தல சம்பந்தமான புராணங்களையும், மும்மணிக்கோவை, அந்தாதி, உலா முதலிய பிரபந்தங்களையும் சிறந்த முறையில் குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் அச்சிடுவதற்குத்தகுதியாகச்சித்தம் செய்துவைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் பட்டம் ஏற்றுக் கொண்டு பீடத்திலமர்ந்த சில காலத்துக்குள் சைவசித்தாந்த நூல்களையும், உரைகளையும், இலக்கிய இலக்கண நூல்களையும் பிறவற்றையும் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் கிடைத்துப் பயன்பெறுமாறு செய்தருளிய பெருந்தகைமை யாவரானும் என்றென்றும் போற்றுதற்குரியதாம்.

இங்ஙனம்,

சித்தாந்தசைவமணி-

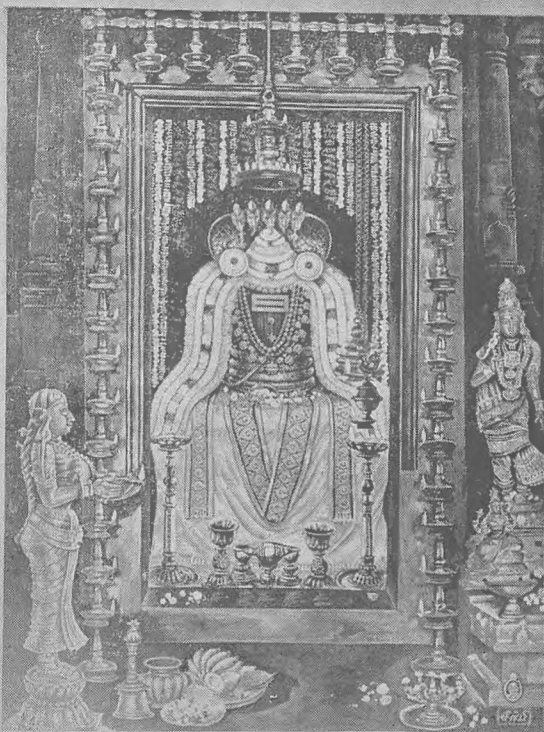
திருவாவடுதுறை,

22-12-54.

}

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை,

திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்வான்.

ஸ்ரீ மகாலிங்கேஸ்வரர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைமருதூர்த் தலவரலாறு.

‘தென்னாடே சிவனுறை நாடாம்’ என்று மாணிக்க வாசகர் அருளிய திருவாக்கு முழங்குகின்றது. அதனுள்ளும் சோழநாடு பொய்யா வளமுடைப் பொன்னியாறு குழந்து பொலிவதால் நன்னாடென்று நாவலர் முதலியோரால் காவி யத்தில் போற்றப்பட்டுள்ளது. நாடெனில் நானில வளமும் நலனுறப் பொலிவதேயாகும். பண்டையோர் கொண்ட தண்டமிழ்க் கொள்கையும் அதுவேயாகும். அத்தகை நானில வளங்கள் அழகுற அமைந்ததும், மேலாம் அருள் நிறை செல்வம் நிறையப் பெற்றதும், அடியார்கள் அருள் வாக்கால் பாராட்டப் பெறுவதும் ஆகிய அருட்பெற்றி பல நிறைவுறப் பெற்றதும் ஆகிய நாடு சோழநாடேயாகும்.

சோழவளநாடு காலவேறுபாட்டாலும், ஆட்சி வேறு பாட்டாலும் எத்துணையோ மாறுபாடுகட்கு உள்ளாயின. நாளும் ஆட்சியும் மாறுபட்டாலும், இறைவனது அரு ளாட்சி என்றும் ஒருபடித்தாகவேயிருக்கும். அது போலவே சோழவளநாடு சோழர் ஆட்சி, பல்லவர் ஆட்சி, நாயக்கர் ஆட்சி, மகாராஷ்டிரர் ஆட்சி, ஆங்கிலேயர் ஆட்சி முதலிய பல திறப்பட்ட மக்களின் ஆளுகைக்குட்பட் டிருந்தாலும், இறைவன் அன்றுள்ளபடியே, இன்றும், என்றும் உள்ள நிலையில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

‘சிவனெனும்நாமம் தனக்கே யுடைய செம்மேனியம்மான்’ பலதலங்களில் கோயில் கொண்டு வதியினும், அவ்வத் தலங்களுள்ளும் மேம்பட்டவைகளாகச் சில தலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அத்தலங்களாவன : திருவருணை, காசி, திருக்காளத்தி, திருக்கேதாரம், திருவாரூர், திருவலஞ்சுழி, திருவேரகம், சிதம்பரம், திருவெண்காடு, திருக்குடந்தை, திருவிடைமருதூர் என்னும் பதினொரு தலங்களுமாம்.

மேற்கூறிய சிறந்த பதினொரு தலங்களுள்ளும், இத்தலம் மிகத்தொன்மையான ஆதலாலும், பதினொரு உருத்திரர்கள் உலக உயிர்கள் யாவும் ஒடுங்கிய மஹாராத்திரியில் வந்து வழிபட்டுச் சிவப்பேறு பெற்றதாலும், அதையாக இருத்தலானும் இத்தலம் சிறப்புடையது. மேலும் இத்தலம் விநாயகர் இருப்பிடமாகத் திருவலஞ்சுழியையும், முருகக்கடவுள் இருப்பிடமாகச் சுவாமிமலையையும், சண்டேசுர நாயனார் இருப்பிடமாகத் திருவாப்பாடியையும், சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங்கள் இருப்பிடமாகச் சூரியனார் கோயிலையும், நடராஜப்பெருமான் இருப்பிடமாகச் சிதம்பரத்தையும், பைரவக்கடவுள் இருப்பிடமாகச் சீகாழியையும், நந்திதேவர் இருப்பிடமாகத் திருவாவடுதுறையையும், ஸோமாஸ்கந்தர் இருப்பிடமாகத் திருவாரூரையும், தட்சிணாமூர்த்தி இருப்பிடமாகத் திருவாலங்குடியையும் (இரும்பூளை) தனக்குப்பரிவார சுற்றாலயங்களாகக் கொண்டு தான் நடுநாயகமாகக் கருப்பக்கிரகம் போல விளங்குவதால் இது சிறந்த தலமாகும்.

உமை தன் இருதய கமலத்தில் இறைவனை இருத்தித் தியானித்த சிறப்பை இவ்வூரில் முனிபுங்கவர்கட்குக் காட்டி அருள் செய்த பெருமான் வீற்றிருக்கின்றார் என்

றும். உரோமசமுனிவர்க்கு அருள் செய்ய வேண்டி மருத மரங்கள் நிறைந்த சோலையின் நடுவே இறைவன் தோன்றிக் காட்சி கொடுத்தார் என்றும் புராண வரலாறு கூறுவதாலும் இதன் சிறப்பு விளங்கும்.

இவையே யன்றி, இத்தலத்திற்கு, சண்பகாரணியம் சத்திபுரம், வில்வவனம், தபோவனம், ஜோதிபுரம், சர்வ தீர்த்தபுரம், செல்வவிருத்திபுரம், தர்மவிர்த்திபுரம், முத்தி புரம், இடைமருது, வீரசோழபுரம், பூலோக சிவலோகம் என்ற பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களும் உண்டு.

வீரசோழன் இத்தலத்தையடைந்து வழிபட்டுக் காடுகளை வெட்டி, நிலத்தைப் பண்படுத்தி ஆலயத்திருப்பணிகள் பல செய்ததாகப் புராண வரலாற்றில் காணப்படுகிறது. அதனால் தான் இத்தலம் வீரசோழபுரம் என்னும் பெயரினைப் பெற்றது போலும். தலத்திற்கு வடக்கே யோடும் வீரசோழனாரும் இக்குறிப்பினை வலியுறுத்தும்.

இத்தலத்தைப் பற்றிக் கந்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், பிரமகைவர்த்தம், சிவரகஸ்யம் முதலாய பழமையான நூல்கள் சிறப்பித்துச் சொல்வதால் இதன் பழமையை ஒருவாறு உணரலாம். இந்நூலின் துணை கொண்டு ஆயும் பொழுது சரித்திரகாலங்கட்கு அப்பாற்பட்ட பழமையும் பெருமையும் உடையது இத்தலம் என்னும் முடிவிற்கு ஒருவாறு வரலாம்.

சரித்திரகாலங்கட்கு உட்பட்டு ஆய்ந்தோமானாலும் இத்தலத்தின் பழமை கி. பி. முதல் நூற்றாண்டுக்கு முன்னமே உள்ளது என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டியிருக்கின்றது. மாணிக்கவாசகர் இடைமருதீசனைக் கண்டு

கனிந்து கூறுவதாகிய “அந்த இடை மருதி லானந்தத் தேனிருந்த பொந்தை” என்ற தொடரை நோக்கினால், மேற்கூறியதன் உண்மை விளங்கும். மாணிக்கவாசகர் காலம் கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டு என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள் முடிபு. அம்முடிபு சரியாயின் திருவிடைமருதூர் அதற்கு முன்னரேயே சிறந்து விளங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கொள்வதில் தடையே துமில்லை.

அரசியலார் தொகுத்துள்ள கல்வெட்டுத்தொகுதியில் திருவிடைமருதூர் கல்வெட்டுக்கள் 151, தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. S. I. E I. 1895-ம் ஆண்டு 199-ம் எண்ணுள்ள கல்வெட்டு மதுரை கொண்ட பரகேசரிவர்மன் 4-வது ஆட்சியாண்டில் ஏற்பட்டதாகும். அக்கல்வெட்டில் தான் திருக்கோயில் உள்ளிடத்தைப் புதுப்பித்ததாகக் கூறியுள்ளான். இக்குறிப்பை நோக்கினாலும் ஏறக்குறைய 1200 ஆண்டுகட்கு முன்னர் என்ற முடிவிற்கு வரலாம்.

இத்தலத்தை அடைந்து வரகுணபாண்டியன் தன்னைப்பற்றியிருந்த பிருமஹத்தி நீங்கப் பெற்று, பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

முனிபுங்கவர்கள் அகத்திய முனிவர் கட்டளைப்படி உமையைக்குறித்துத் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். தவம் செய்வதற்கு வேண்டும் வேதாகமப்பொருளையும், சிவாராதனப் பொருளையும் நாமகள், திருமகள் இவர்கள் அருளாற்பெற்று, தமது முதன்மை நோக்கமாகிய சிவனருளைப்பெற வழி வகைகளை உன்னினார்கள். அப்பனை அம்மையின் வழியாகச் சேய் தெரிந்து கொள்வதுபோல் முனிவர்களும் சக்தியின் அருள் நாடித் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். சக்தியோ சண்பகமலர்கள் நிறைந்த

சோலையில் பிரியங்கொண்டிருப்பவள். அதனை அறிந்த முனிவர்கள் சண்பகச்சோலை யொன்றை ஆக்கி அதனிடைத் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினர்.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தே விரைந்து சேரும் தன்மை இறைக்குண்டெனல்போல, இறைவியும் முனிபுங்கவர்கட்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். முனிபுங்கவர்கள் இறைவியை நோக்கி, அம்மையே, நாங்கள் அப்பனையும் அடையத் திருவுள்ளம் பற்றவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். உடன் இறைவியும் தமது இருதய கமல மத்தியில் இறைவனை எண்ணி மோன நிலையில் சிவயோகஞ் செய்தனர். முனிபுங்கவர்கள் இறைவிக் குத் தொண்டு செய்து தவம் புரிந்திருந்தனர்.

இந்நிலையில் இறைவியின் திருவுள்ளத்தில் எண்ணிய படியே இறைவன் ஒளிவடிவமாய், மகாலிங்கமூர்த்தியாய் [ஜோதிர்மகாலிங்கமாக] அவர்கட்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். முனிவர்கள் யாவரும் ஒளிவடிவாகிய இறையைத் தரிசிக்க ஆற்றாது. திகைத்து இறைவியின் திருவருளால் தரிசித்துப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வடைந்தார்கள்.

முனிபுங்கவர்கட்குக் காட்சி கொடுத்தருளிய நிலையில் இறைவன் ஏகநாயகனாய் எழுந்தருளினார். அன்றியும், தாம் காட்சி கொடுத்த நிலையிலேயே தம்மைத்தாமே அருச்சித்துச் சிவபூசை செய்யும் முறைமையினையும், பூசிப்பவர் அடையும் பேற்றினையும் ஆன்மாக்களுக்கு எடுத்து விளக்கியருளினார்.

இவ்வாலயத்துள் மதுரை கொண்ட பரகேசரிவர்மன் காலத்துக் கல் வெட்டுக்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வரசன் தன் ஆட்சி 12-ம் ஆண்டில், இவ்வூரில்,

சண்பகத்தோட்டம் அமைத்து, அத்தோட்டத்தினை மேற்பார்வையிடத் திருவேங்கிடப் பிச்சியான் என்பவனை நியமித்திருந்ததாக S. I. E. I. 1895-ம் ஆண்டு 249-ம் எண்ணுள்ள கல் வெட்டால் அறியக்கிடக்கின்றது. இந்நிகழ்ச்சியை நோக்கினால் பழங்கால மன்னர்களின் சமயப்பற்று வெளிப்படுவதோடு, புராணத்தில் கண்ட நிகழ்ச்சியும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

இத்தலத்தில் “நாடகசாலை” இருந்ததாகவும், இசையுடன் பாடலினைப் பாடும் இசையாசிரியர்கள் இருந்ததாகவும் S. I. E. I. 1895-ம் ஆண்டு 233-ம் எண்ணுள்ள கல் வெட்டால் அறியக்கிடக்கின்றது. அக்கல்வெட்டில் மேலும் இன்ன முறையில் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்தது என்றும், அதற்கு ஒரு வேலி நிலம் தானமாக விடப்பட்டதென்றும், அந்நில வருவாயைக்கொண்டு இருவர் பாடகர்கள் இருந்து பாடல்கள் பாடி வந்தார்கள் என்றும் காணக்கிடக்கின்றது. இக்குறிப்புக்களை நோக்கினால் பண்டைய நமது நாட்டுக்கோயில்கள், இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழையும் வளர்க்க இடந்தந்து வந்தன என்பது தெற்றென விளங்கும்.

இத்தலத்துக் கல்வெட்டுக்களுள் பெரும்பாலான ஆலயத்திற்கு விளக்கு எரிப்பதற்குத் தானமாக நிலங்களும், ஆடுகளும் வாங்கி விட்டதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவைகளை நோக்கினால் அன்றே இக் கோயில் மிகப் பரந்துபட்ட நிலையில் இருந்தது என்பதை ஒருவாறு உணரலாம்.

இத்தலமானது கிழக்கே பாணபுரத்தையும், தெற்கே திருநீலக்குடியையும், மேற்கே திருபுவனத்தையும், வடக்கே

காவிரியாற்றையும் தனக்கு எல்லைகளாகக் கொண்டு விளங்குவது. திருவிடைமருதூர் புகைவண்டி நிலையத்தின் அருகில் ஆலயம் அழகுற அமைந்துள்ளது. நகரத்தின் நடுநாயகமாய் ஆலயம் அமைந்திருப்பதால் நகரினுட்புகுவோரும், வெளிச்செல்வோரும் ஆலயத்தி னுள்வழி யாகவே சென்று திரும்புதல் வேண்டும்.

திருவிடைமருதூர் பல சிற்றூர்களின் நடுவே, விசாலமான நான்கு பெரும்வீதிகளைப்பெற்று விளங்குகிறது. வீதியில் இரு மருங்கும் எழிலுறும் இல்லங்கள் பல அமைந்திருக்கின்றன. வடக்கு வீதியில் சிதைந்த பழைய அரண்மனையும், ஆவணவீதியும் உள்ளன.

நகரில் ஆங்காங்குக் கல்விச் செல்வம் செழுமையாக வளருவதற்குத் தொடக்கப்பள்ளி முதல் உயர்தரப்பள்ளி வரை இருக்கின்றன. இக்கல்வி நிலையங்களெல்லாம், திருக்கோயில் உரிமையும், அருளாட்சியும் செலுத்தும் துறைசையாதீனத்து ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மஹாசந்நிதானம் அவர்களாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் ஊர் நலன் காக்கும் ஊராட்சிக்கழகமும், நீதி வழங்கும் நியாயமன்றமும், பத்திரம் பதியும் பத்திரப் பதிவுச்சாலையும், மருத்துவ விடுதியும், அஞ்சல் நிலயம் முதலியவைகளும் அமைந்துள்ளன.

இத்தலத்தின் நான்கெல்லைகளுள் தெற்கெல்லையாக அமைந்துள்ள திருநீலக்குடியில் ஒரு பொதுச்சபை [அசெம்பிளி] இருந்ததாகவும், அது திரைமூர் நாட்டைச் சார்ந்ததென்றும், அந்தச்சபையாரிடம் இக்கோயில் இறைவனுக்கு அளித்த நிலதானங்களை ஒப்புவித்ததாகவும் S. I. E. I. 1895-ம் ஸ்ரீ 193-ம் கல் வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது. இக்குறிப்பை நோக்கினால் சோழன் பரகேசரிவர்மன்

தன் ஆட்சிக் காலத்தில் பொதுக்காரியங்களை எவ்வளவு சிறந்த முறையில் நடத்தி வந்துள்ளான் என்பதை உணரலாம்.

திருவிடைமருதூர் என்றும் ஒரு அருள் நிலையமாக விளங்குகிறது. இறைவன் முன்பு சிழமை தோறும் அறிவுரை ஆயப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாய்வின் பயனாகச் சமயவுணர்வு ஏற்பட்டு வருகின்றது. ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் கட்டளையிட்டருளியபடி அது நடந்து வருகின்றது.

தலத்திலுள்ள தீர்த்தங்கள்

1. காரூண்யாமிர்ததீர்த்தம் :

இத்தலத்திலுள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் இது மிகச்சிறந்தது. இத்தீர்த்தத்தில் சித்திரை விஷு புண்ணிய காலத்தில் நீராடினால் பெரும் சிறப்படையலாம். மேலும் உலகங்களில் உள்ள எல்லாப் புண்ணிய நதிகளிலும் நீராடிய பலனை இத்தீர்த்தம் ஒன்றுமே எளிதில் கொடுக்கும். கங்கை முதலிய நதிகள், "எங்கள் பால் பாவஞ்செய்தோர் நீராட அப்பாவத்தை நாங்கள் ஏற்று மெலிவடைந்துள்ளோம். அதனைப்போக்கும் வழியை அருள வேண்டும்" என ஆண்டவனை வேண்ட, அவனும் இக்காரூண்யாமிருத தீர்த்தத்தைக் குறிப்பிட்டு அருள் செய்தார். அவ்வாறு அவர்கள் ஆடி அருள் பெற்ற தினமே சித்திரை விஷு ஆகும். இத்தீர்த்தம் கோயிலின் கீழ்பால் அமைந்துள்ளது.

2. பாணதீர்த்தம் :

இத்தலத்திற்குக் கிழக்கு எல்லையாக அமைந்தபாண புரத்தில், தலத்திற்கு வடகீழ்த்திசையில் அமைந்துள்ளது.

படித்துறை விநாயகர்.

கோயிலின் உட்புறம்.

இத்தீர்த்தத்தை அமைத்தோர் இராமர். இத்தீர்த்தத்தில் வைகாசிமாத பெளர்ணமியில் நீராடுதல் சிறப்பாம். இதில் நீராடுமுன் பால், தயிர், நெய் இவற்றைத் தானஞ்செய்தல் வேண்டும். இராமன் இத்தலத்தை அடைந்து இறைவனை வழிபட்டு அர்ச்சிக்கத் தனது பாணத்தைப் பூமியில் பிரயோசித்துத் தீர்த்தம் உண்டாக்கினமையால் இது பாணதீர்த்த மென்று பெயர் பெற்றது. இத்தீர்த்தத்தின் வடகரையில் பாணபுரீஸ்வரர் ஆலயம் அமைந்திருக்கின்றது. இவ்வாலயமும் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துக்குச் சொந்தமானது.

3. பராசர தீர்த்தம் :

இத்தீர்த்தம் வடக்கு விதியும் கீழ் விதியும் கூடுகின்ற இடத்தில் வழி நடப்பிற்கு வடபால் இருக்கும் பிடாரிகுளம் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது. மார்கழி மாதத்தில் இதில் நீராடுதல் விசேஷம். பராசர முனிவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்த அருவருப்பை, உரோமச முனிவர் கூற்றுப்படி இதில் ஆடி நீங்கப்பெற்றதாகப் புராணத்தில் காணப்படுகின்றது.

4. 5. சோம தீர்த்தம் :

இது காருண்யாமிருத தீர்த்தத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் உள்ளது. இதில் சோமவாரத்தில் நீராடுதல் விசேஷம். இதில் நீராடுவதால் பஞ்சமகாபாதகங்கள் நீங்கும். இது சந்திரனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தற்போது ஐயனார்குள மென்று வழங்குவது இத்தீர்த்தமாக இருக்கலாம்.

இச்சோமதீர்த்தம் கனகதீர்த்தத்திற்குத் தென்மேற்கில் உள்ளது. சந்திரன் இதில் ஆடித்தன் கலைகளை வளர்த்துக் கொண்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

6. உருத்திர தீர்த்தம் :

இது கருப்ப இல்லுக்குத் தெற்கேயிருப்பது. இதில் நீராடுவோர் கொடிய வியாதிகள் எல்லாம் நீங்கப்பெறுவர்.

7. பதும தீர்த்தம் :

இது இரண்டாவது சோம தீர்த்தத்திற்குத் தென் கிழக்கில் உள்ளது. இதில் நீராடுவோர் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெறுவர். பாவங்கள் அறுவர். பலன் மிகப் பெறுவர்.

8. பாண்டவ தீர்த்தங்கள் :

பாண்டவர்கள் ஐவரும் இத்தலத்தில் தங்கி ஐந்து தீர்த்தங்கள் தங்கள் பெயரால் உண்டாக்கி நீராடிப் பேறு பெற்றுள்ளார்கள். தீர்த்தங்கள் காணக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

9. இந்திர தீர்த்தம் :

இது கோயிலுக்குத் தெற்கே யிருக்கின்றது. இதில் நீராடுவோர் சகல தோஷங்களையும் போக்கிக்கொள்வர்.

10. அக்ஷினி தீர்த்தம் :

இது இந்திர தீர்த்தத்திற்குத் தெற்கே யுள்ளது.

11. யமதீர்த்தம், 12. நிருதி தீர்த்தம், 13. வருண தீர்த்தம், 14. வாயு தீர்த்தம், 15. குபேர தீர்த்தம், இது வடக்குவீதி அரண்மனைக்குள் இருக்கும் தடாகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 16. ஈசானதீர்த்தம்.

17. கிருஷ்ண கூபம் :

இது திருக்கோயிலுள் ஈசானதிசையில் கிருஷ்ண னால் உண்டாக்கப்பட்டது. இதில் அஷ்டமிதிதியில் நீராடுதல் விசேஷம். இதில் ஆடுவதால் பாவங்கள் நீங்கி எல்லாச்

செல்வங்களையும் பெறலாம். இது இன்றும் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய எடுக்கும் தீர்த்தமாக உள்ளது.

18. கனக தீர்த்தம் :

இது கருப்ப இல்லிற்கு வடமேற்கில் உள்ளது. இறைவன் கண்களிலிருந்து வெளிப்போந்த நீரால் நிறைந்தது. இத்தீர்த்தத்தில் காகமானது நீராடி உருத்திரவடிவம் பெற்றுச் சிவப்பேறடைந்தது.

19. கங்கா கூபம் :

இது திருக்கோயிலுக்குள் கருப்ப இல்லிற்கு வட கீழ்த்திக்கில் உள்ளது. இந்நீரைத் தெளித்துக் கொள்வோர் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்குவார்கள். கோயிலுக்குள் அபிஷேக தீர்த்தம்.

20. கருட தீர்த்தம் :

திருக்கோயிலுக்கு எதிரே சிறிது தூரத்தில் உள்ளது. மற்றும் 21. வசு தீர்த்தம். 22. சூரிய தீர்த்தம், 23. மருத்துக்கள் தீர்த்தம், 24. நரசிங்க தீர்த்தம், 25. நந்தி தீர்த்தம், 26. துரோண தீர்த்தம், 27. இராகவ கூபம், 28. சுர தீர்த்தம், 29. முனி தீர்த்தம், இது தற்காலம் சிங்கநீர்குளம் என்று வழங்கப்பட்டுவருகிறது. சித்தப் பிரமை பிடித்தோர் இன்றும் இத்தீர்த்தத்தில் ஆடிச்சித்தப் பிரமை நீங்கப்பெறுவது கண்கூடு. 30. கச்சப தீர்த்தம். 31. கௌதம தீர்த்தம், 32. கல்யாண தீர்த்தம் என்பன உள்ளன. கல்யாண தீர்த்தம் காவிரித்துறையேயாகும். இத்துறையில் தைப்பூசத்தன்று நீராடுவோர் சகல பாபங்களினின்றும் விடுதலை பெற்று எல்லாவித நலன்களும் பெற்று உய்வார்கள். திருக்கோயிலுக்கு வடக்குத் திக்கில் உள்ளது.

இத்தலத்திலுள்ள மற்றைக் கோயில்கள்

1. தேரடிப் பிள்ளையார் கோயில் : ஆதின கர்த்தரவர்கள் நிர்வாகத்தில் உள்ளது. சந்நிதியின் எதிரே உள்ளது.

2. ஸ்ரீ விசுவநாதர் கோயில் : கீழவீதியின் கீழ்பால் விசுவநாதபுரத்தில் உள்ளது. திருவாவடுதுறை ஆதின நிர்வாகத்தில் உள்ளது.

3. குமர கோயில் : ஆலய மேல் கோபுர வாயிலில் உள்ளது. ஆதினத்தாராலேயே கட்டப்பட்டது.

4. நிஷிபுரீஸ்வரர் கோயில் : மேலவீதியில் வீதியின் மேல்பால் உள்ளது. சிதைவுற்ற நிலையில் உள்ள இக் கோயில் போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகிறது.

5. மேலமாரியம்மன் கோயில் : போர்டு நிர்வாகத்தில் உள்ளது.

6. பெருமாள் கோயில் : வடக்கு வீதியில் அரண்மனைக்கு எதிரில் உள்ளது.

7. அகோரவீரபத்திரர் கோயில் : வடக்குக் கோபுரத்தை யொட்டித் தனியாக அமைந்துள்ள ஆலயம். இவ்வூர்ப் பொதுமக்களின் வரப்பிரஸாத மூர்த்தமாக இவர் விளங்கி வருகின்றார்.

8. சொக்கநாதர் கோயில் : பெரிய அன்பின் வரகுண தேவரால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இது இப்பொழுது போர்டு நிர்வாகத்தில் உள்ளது. இதுவும் மிகப்பழமையான ஆலயம்.

9. கீழ்மாரியம்மன் கோயில் : ஊர் நிர்வாகத்திலுள்ள ஒரு கோயில்.

10. உலகாட்சி கோயில் : தெற்கு விதிக்குத் தென்பால் அமைந்துள்ளது. ஆலய நிர்வாகத்தின்கீழ் உள்ளது.

11. ஆத்மநாதர் கோயில் : இக்கோயில் தெற்கு வீதியில் உள்ளது.

பஞ்சலிங்க ஸ்தலம் : கிழக்கே விசுவநாதரும், மேற்கே நிஷிபுர்ஸ்வாரும், வடக்கே சொக்கநாதரும், தெற்கே ஆத்மநாதரும் சிறந்து விளங்க நடுநாயகமாக ஸ்ரீ மகாலிங்கப் பெருமான் வீற்றிருப்பதால் இது பஞ்சலிங்கஸ்தலமாகும்.

இவையேயன்றி வீதிகளின் நான்கு கோடிகளிலும் விநாயகர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது அவைகள் யாவும் சிறப்புறு முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோயில் அமைப்பு :

கோயில் ஊரின் நடுவே நடுநாயகமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. புகை வண்டியிற் செல்வோரும் பார்த்துத் தரிசித்துப் பேரானந்தமடையக்கூடிய நிலையில் ஆலயமும், ஆலய ராஜ கோபுரங்களும் அமைந்துள்ளன.

ராஜகோபுரங்களை ஒட்டி வெளி மதிலும், அதனை அடுத்து உட்புற மதிலும், கருப்ப இல்லினை அடுத்துத்திருச்சுற்றலை மதிலுமாக மூன்று உறுதியும் உயரமுமான மதில்களால் கோயில் கட்டப்பட்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

சரித காலத்துக்கு முன் இவ்வாலயத்தையும், நகரத்தையும் அழகுற அமைத்தோன் வீரசோழன். இவன் காஞ்சியைத் தலைநகராகக்கொண்டு சோழ நாட்டை ஆண்டவன்.

இக்கோயிலின் மேலைக் கோபுரத்தையும், கொடிமுடிப் பிரகாரத்தையும், கருப்ப இல்லை அடுத்துள்ள உட்கோபுரத்தையும் அழகுற அமைத்தோன் வரகுணபாண்டியன் ஆவான். மேலைக் கோபுரத்தில் பல அரிய சிற்பங்கள் காட்சி அளிக்கின்றன. இச்சிற்பங்களால் அக்காலச் சுவை வேலையின் ஒப்புயர்வற்ற தன்மையை உணரலாம்.

பிரதட்சிணச் சிறப்பு: திருக்கோயிலின் வெளிமதிலைச் சார்ந்துள்ள பிரகாரம் அசுவமேதப் பிரதட்சிணப் பிரகாரம். என்னும் பெயர் பெறும். இப்பிரகாரத்தை வலம் வருவோர் அசுவமேத வேள்வி வேட்ட புயனைப் பெறுவர். அதனை அடுத்துள்ள பிரகாரம் கொடிமுடிப் பிரகாரம். இப்பிரகாரத்தை வலம் வருவோர் திருக்கயிலையை வலம் வந்த பலனைப் பெறுவர், இதனை அடுத்தும் கருப்ப இல்லை ஒட்டியும் அமைந்துள்ள பிரகாரம் பிரணவப் பிரகாரம். இப்பெயருக்கேற்ப இன்றும் பிரணவஒலி மேல் பால் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

இப்பிரகாரங்களை முறைப்படி வலம் வருவோர் புத்திரப்பேறு முதலிய எல்லாச் செல்வங்களையும் சிறப்புறப் பெறுவார்கள் என்று புராணம் கூறுகின்றது. இப்பொழுதும் இது பிரத்தியக்ஷம்.

மூர்த்திகளும் மண்டபங்களும்

1. படித்துறை விநாயகர் : கீழ்க்கோபுரவாயிலை அடுத்து, கோயில் வழிபாடாற்ற வரும் அன்பர்களையாவரும் வழிபடும் நிலையில் உள்ளது. வீரசோழன் காலத்துக்கு முன்னால் பொன்னி நதி ஊரின் தென்பால் ஓடியது. அதனை

வடபால் திசையில் மாற்றி அமைத்தவன் இவனே. இன்றும் கோயிலின் தென்பால் காவேரி மூலைத்தெரு என்று ஒரு தெரு அமைந்திருப்பதே போதிய சான்றும்.

2. ஆண்ட விநாயகர் : கோயிலின் உள்ளே ஸ்ரீமகா லிங்கப்பெருமான் சந்நிதிக்குத் தென்பால் உள்ளது 'இவர் சைவ சமயத்தை ஆண்டமை பற்றி ஆண்ட விநாயகர் எனப்பட்டார். இக்கோயிலுக்குச் சொந்தமான ஒரு கிராமம் ஆண்ட விநாயகர் பேட்டை என வழங்கி வருகின்றது.

3. மூகாம்பிகை : இறைவி தவஞ்செய்யும் திருக்கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வம்பிகையை, பிடாரி யோகிருந்த பரமேஸ்வரி என்று கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின் கருப்ப இல் வடநாட்டு முறையில் அமைந்துள்ளது. இத் திருப்பணியைச் செய்தவர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதினம் 15-வது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் அவர்கள் ஆவார்கள். காலம் 1868 நவம்பர்மீ 28உ யாகும். அப்பொழுது கட்டளையாக இருந்தவர்கள் காசி சுப்பிரமணியத் தம் பிரான் அவர்கள் ஆவார்கள்.

4. வேம்படிக் குமரர் கோயில்: இவ்வாலயம் திருக்கோயிலின் பிரணவப் பிரகாரத்தின் வடபகுதியில் தலவிருட்சத்திற்கு எதிரே உள்ளது. இதில் உள்ள தூண்கள் பழங்காலச் சிற்பக்கலைக்கு ஒரு பெரும் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது.

5. சொக்கநாதர் : இவர் கொடுமுடிப் பிரகாரத்தின் வட பக்கத்தில் இருக்கிறார். இவருக்கு மழையில்லாத காலங்களில் அபிஷேகஞ் செய்து மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண் பாராயணஞ் செய்தால் உடன் மழை பெய்கின்றன.

மண்டபங்கள்

1. கலியாண மண்டபம் : கோயிலின் முன் கோபுரத்தை அடுத்துள்ளது. இம் மண்டபம் சிறந்த முறையில் அமைந்துள்ளது. திருவிழாக்காலங்களில் இறைவனும் இறைவியும் வீற்றிருக்கும் இடமாக இருந்துவருகின்றது. கல் வெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கும் நாட்டிய மண்டபம் என்பது இதுவாக இருக்கலாம்.

கோயிலின் சிறப்பு :

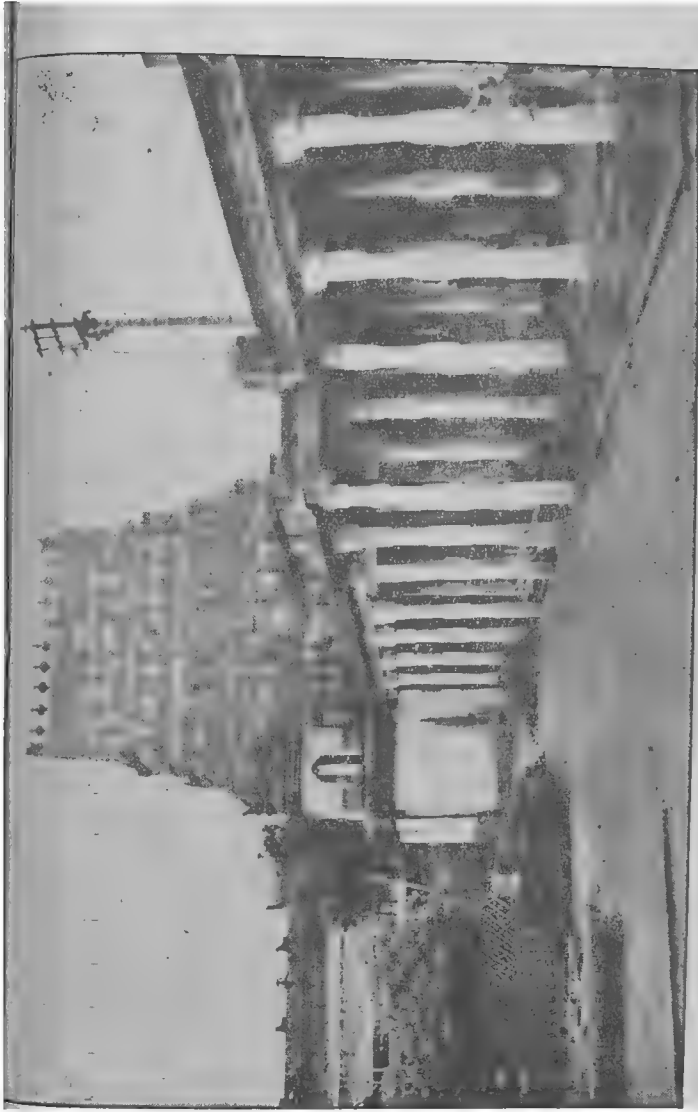
இன்னும் இவ்வாலயம் வரம் பல அளிக்கும் பெருந்திருத்தலமாக உள்ளது. முறைப்படி இவ்வாலயத்தை அடைந்து வழிபடுவோர் சித்தப்பிரமை, மனக்கவலை, புத்திப்பேறு இன்மை முதலிய சகல தீமைகளின்றும் நீங்கி நன்மையடைகின்றார்கள். காலை மாலை கூட்டமாக வலம் வந்து வழிபடுவோர் காட்சியையும், வழிபட்டு நன்மையடைந்தோர் காட்சியையும் எந்நாளும் காணலாம். “தன்னடைந்தார்க்கு இடைமருதன் இனியன்” என்னும் தேவாரத்திருவாக்கின் மேன்மையை இன்றும் என்றும் காணக்கூடிய நிலையில் இத்தலம் விளங்குகின்றது.

1. இறைவனைப்பாடிப் பேறு பெற்ற நாயன்மார்கள் :

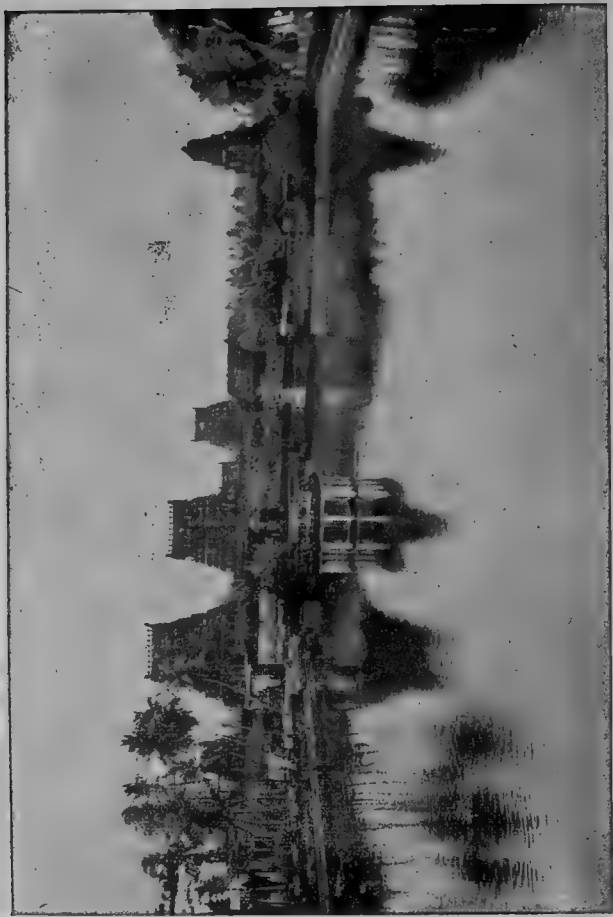
சமயாச்சாரியர்களாகிய திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய மூவராலும் பாடப்பட்ட தேவாரத்திருப்பதிகங்கள் பதினொன்றும், மாணிக்கவாசகர் திருப்பாடலும் உள்ளன.

2. இத்தலத்தைப்பாடிய ஏனையோர் :

பட்டினத்தார்: இவர் சோழ நாட்டில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வையிய மரபில் தோன்றியவர். திருவிடை

கோயில் வெளித்தோற்றமும் துவஜஸ்தம்பமும்

ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமி கோவில் பொதுத் தோற்றமும், காருண்யாமிருத தீர்த்தமும்.

மருதூரில் பல நாள் தங்கி இறைவனை வழிபட்டவர். இவரால் பாடப்பட்ட நூல் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்குவை என்பதாகும். இந்நூல் பதினொரந்திருமுறையில் உள்ளது. இவர்கள் திருவுருவம் கீழக்கோபுர வாயிலில் இன்றும் காணலாம்.

3. பத்திரகிரியார் :

பட்டினத்தாருடன் இருந்த அன்பர். இவர் உருவம் கோயிலின் மேல் கோபுரத்தில் உள்ளது. இவர் இங்கிருக்கும் பொழுது பாடிய நூல் பத்திரகிரியார் புலம்பலாகும்.

4. சிவக்கொழுந்து தேசிகர் :

இவர் கும்பகோணத்தை யடுத்த கொட்டையூரில் தோன்றியவர். சுமார் 250 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர். இவரால் இவ்வூர்ப் புராணம் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மிகச் சுவையுடைய செய்யுட்களைக் கொண்ட நூலாம்.

5. மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை :

திரிசிரபுரத்தில் தோன்றியவர். திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்வானாக இருந்தவர். இவரால் பாடப்பட்டது திருவிடைமருதூர் உலா.

6. ஆதீன வித்துவசிகாமணி சபாபதி நாவலர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி பாடியுள்ளார்.

வழிப்பட்டுப் பேறு பெற்றோர் :

உரோமசர், அகத்திய முனிவர், வரகுணபாண்டியர், வீரசோழன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். இவையேன்றிப் பட்டினத்தார், பத்திர

கிரியார் முதலியோரும் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற அன்பர்கள் ஆவார்கள்.

கோயிலின் பூஜை முறை :

இக்கோயில் திருவனந்தல் முதல் ஆறு கால பூஜையினை உடையது. இரண்டாங்காலத்தில் ஏகநாயகருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் விசேட பூஜை நடைபெறுகிறது.

சிறப்பு நாட்கள் :

இக்கோயிலில், தைப்பூசப் பெருவிழாவும், வைகாசி வசந்த விழாவும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவையே யன்றித் திருவாதிரை ஊஞ்சல் திருவிழா, பங்குனி தீர்த்தம், சித்திரை விஷு புண்யகாலம், சிவராத்திரிவிழா, முதலிய சிறப்பு நாட்களும் மிக உயரிய முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

நூல் நிலையம்: ஆலய நிர்வாகத்திலுள்ள நூல் நிலையத்தில், ஆகமங்கள், புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் முதலாய நானூறுக்கு மேற்பட்ட சுவடிகளும், பல அரிய தமிழ் நூல்களும் சேமித்து வைக்கப்பட்டு நன் முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோயில் பரப்பு: திருக்கோயிலும் தீர்த்தமும் சேர்ந்து சுமார் இருபது ஏக்கர் நிலப்பரப்புடையதாக விளங்குகிறது.

நிலங்கள்: இத்தலத்திற்குச் சொந்தமாக நஞ்சை நிலங்கள் சுமார் 1816 ஏக்கரும், புஞ்சை நிலங்கள் சுமார் 794 ஏக்கரும், குளங்கள் மனைக்கட்டுக்கள் சுமார் 64 ஏக்கரும் ஆகச்சுமார் கூடுதல் 2674 ஏக்கர்கள் நஞ்சை புஞ்சை நிலங்களாக இருக்கின்றன.

வருமானம்: நஞ்சை, புஞ்சை நில வருமானங்கள் தற்காலம் வருபவை சுமார் இரண்டே முக்கால் இலட்சங்களாகும்.

வாகனங்களும் திருவாபரணங்களும்: சுமார் எழுபது ஆயிரங்கட்குப் பொறுமானங்கள் உள்ள வெள்ளி வாகனங்களும், ஐம்பத்தைந்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட திருவாபரணங்களும் உள்ளன.

நிர்வாகம்: இக்கோயிலின் பரம்பரைத் தருமகர்த்தரும், திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினகருத்தரும் ஆகிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் அவர்களால் சிறந்த முறையில் கோயில் நிர்வகிக்கப்பட்டுவருவதோடு, இன்றியமையாத சில திருப்பணிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றாலும் விசேடமுடைய இத் தலத்தினை வழிபடுவோர் இம்மையிலும், அம்மையிலும் எழிலுறு நலங்கள் யாவையினையும் பெற்றுப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வடைவார்கள் என்பது திண்ணம்.)

திருவிடைமருதூர்த் தல வரலாறு முற்றும்.

பூசத் திருவிழாச் சிறப்பு.

காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழநாட்டினை வீர சோழன் ஆண்டு வந்தான் என்று முன்னரே கூறப்பட்டது, வீர சோழனே இவ்வாலயத்தினையும் அமைத்தான் என்று முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வரசனே

உரோமச முனிவரை வணங்கி ஸ்ரீ ஜோதிர்மய மகாலிங்கப் பெருமானுக்குத் திருவிழா நடத்துவதற்குரிய நன்னூளைக் குறிப்பிட்டருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டான். அம் முனிபுங்கவரும், எல்லா நலங்களும் ஒருங்கே நிறைந்ததைத் திங்கள் பூச நாளைக் குறிப்பிட்டார். அவர் கூற்றுப்படி வீர சோழனால் தொடங்கப்பட்டதே தைப் பூசத் திருவிழாவாகும்.

இத்தலத்துக் கல்வெட்டுக்களைக் கொண்டு நோக்கினாலும், ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பெருந்திருவிழா நடப்பதற்கு, நிலங்கள் முதலியன இறையிலியாகப் பண்டைய மன்னர்கள் கொடுத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. அவ்வாறு மன்னர்களால் ஏற்படுத்திய விழாக்களில் "தைப்பூச விழாவே" மிக்க சிறப்பினையுடையது. பூச விழாவில் தேவர் முதலியோர்கள் வந்து கலந்து கொள்வார்கள் என்று புராண வரலாற்றால் அறியக் கிடக்கின்றது.

பூசத்தன்று ஏகநாயகர் காவிரியில் உள்ள கல்யாண தீர்த்தத்துக்கு எழுந்தருளித் தீர்த்தங் கொடுத்தருளுமாறு பத்து நாட்கட்கு முன்னரே கொடியேற்றி விழாத் தொடங்கப் பெறும். விழாவின் பத்து நாட்களும் வீதிகள் எல்லாம் நன்கு அலங்கரிக்கப்பெற்று எங்கும் மண வலங்காரங்களாகவே காணப்படும். ஏகநாயகர் வீதியில் வருங்கால், அவ்வூர் எழிலுறு ஆண் பெண் இருபாலரும், அவரது திருவுருவத்திலேயே ஈடுபட்டு இன்புறுவார்கள். அம்மக்களது மனம் அவனது அழகில் ஈடுபடுவதைத் தவிர வேறென்றனையும் அறியாது, திருவிழாவில் எல்லா மக்களும் ஒன்றாகவே கூடியிருந்து இன்பத்தை யனுபவிப்பார்கள். அரசனாயினும், அன்பராயினும் ஆண்டவன் முன்பு ஒரு படித்தானவராகவே இருப்பார்கள்.

மேலே கூறிய சிறப்புக்கள் அமைந்த இப்பெருவிழா விற்குப் போக எண்ணும் அன்பர்கள் சில விதி முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். முன்னர் அடியார் முதலாயினார்க்கு அன்ன தானமும், யாத்ராதானம் முதலானதும் செய்து மனைவி மக்களுடன் தூய மனமுடையவராய், புரீமகாலிங்கப் பெருமானையே மனத்திடையிருத்தி, மகிழ்வுடன் செல்ல வேண்டும். தலத்தை யடைந்ததும், தலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களில் முழுசி, அவரவர்கள் தத் தமக்கு இயன்ற அளவு தானங்கள் செய்து ஆலயத்துட் சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டும்.

மேலே கூறியவாறு பத்து நாட்களும் முறைப்படித் தீர்த்தமாடிவீதிகளை மௌன நிலையில் வலம் வரவேண்டும். பின் இயன்ற அளவு தானங்கள் செய்யவேண்டும். அதனை அடுத்து ஆன்றோரைக் கொண்டு அத்தல புராணத் தைச் சொல்லச் செய்து கேட்டல் வேண்டும். இவ்வாறு பத்துத் தினங்களும் முறைப்படி உணவின்றி விரதமிருந்து பதினோராவது நாள் காவிரி முதலாய புண்ணிய தீர்த்தங் களில் நீராடி விரதத்தினை முடிப்பது நல்லது. அவ்வாறு விரதமிருக்க இயலாதார், பால் பழம் முதலிய உண்டு விரதம் இருக்கலாம். புத்திரப்பேற்றை விரும்பினோர் பத்து நாட்களும் உப்பின்றி உணவருந்த வேண்டும். இன்னும் விசேட செல்வத்தை விரும்பினோர் தீய செயல் களை யெல்லாம் நீக்கி விரதம் இருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக வந்து விழாவினைத் தரிசித்தவர்களும் எல்லா நலன்களையும் பெற்று இறுதியில் இறைத் திருவடியையும் எய்துவார்கள்.

இவ்விழாவின் சிறப்பினைப் பிரமதேவரால் அறிந்த னாரத மாமுனிவர், தம்முடன் முனிவர் கூட்டங்கள்

தொடரத் திருவிடைமருதூரை அடைந்து பூச நீராடிப் புனிதரானார் என்பது புராண வரலாறுகும்.

இன்னும் இப்பூசப் பெருவிழாவில் மெய்யன்பர்கள் பலர் திரளாக வந்து தீர்த்தமாடி, எண்ணரிய பல நலன்களைப் பெற்று வருகிறார்கள். இது உலகமக்களனைவரும் வந்து கண்டு களிக்க வேண்டிய ஒரு பெருந் திருநாள் என்று சொல்வதில் ஐய மேதுமின்று. எல்லா அன்பர்களும் இன்புறு முறையில் இன்றும் இத்திருவிழா பண்டு போல் நடந்து கொண்டு வருகின்றது என்பது உலகறிந்ததே

திருக்கல்யாண வரலாறு.

அகத்திய முனிவர், தமிழ் பரப்பத் தென்னாடு அடைந்த காலத்து, இத்தலத்தை யடைந்தார். காசிபர் முதலாய முனிவர்கட்குச் சிவதத்துவத்தை உபதேசித்தார். அம் முனிவர்களோடு தாமும் அம்பிகையைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து அருள் பெற்றார். பின் அகத்தியர் அம்பிகையோடும், முனிவர்களோடும் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவஞ் செய்யலானார். பெருமான் ஏகநாயகமூர்த்தியாய் அவர்கட்குக் காட்சி கொடுத்தார். காட்சி கொடுத்த பெருமான் முனிபுங்கவர்கட்கு வேண்டும் வரங்களைத் தந்தருளினார். முனிவர்களும் வரங்களைப் பெற்று உய்ந்தார்கள்.

அகத்தியமுனிவர், இறைவரிடம், முன்பு எவ்வாறு பர்வத ராஜனுடைய வேண்டுகோட் கிணங்கி, உமையை மணந்து அருள்செய்தீரோ, அவ்வாறே இத் தலத்திலும்

உமது ஆணைப்படி பிரிந்து தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் உமாதேவியை மணந்து, எளியோங்கட்குக் காட்சி தந்து அருள் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார். இறைவன் அவர் வேண்டுகோட்கிணங்கி வைகாசித் திங்களில் உத்திர நட்சத்திரத்தில் இறைவியைத் திருமணஞ் செய்து அகத்திய முனி வருக்கும், ஏனைய முனிவர்கட்கும் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

பின்னர் இவ்வரலாற்றுக் குறிப்பினை யுணர்ந்த, சூரிய குலவரசனாகிய மாந்தாதா என்பவன், பெரியோர்களைக் கொண்டு திருவிழாவினைத் தொடங்கினான். ஆரூர் திருநாள் உத்திர நட்சத்திரத்தில் திருக்கல்யாணத்தை முறைப்படி நடத்திப் பெரும்பேறு பெற்றான்.

இந்தத் திருக்கல்யாணத் திருவிழா, வேதாகம முறைப்படிச் சிறப்பான முறையில், இன்றும் இவ்வாலய பரம்பரைத் தருமகர்த்தரவர்களும், திருக்கலைய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து அதிபருமாகிய 21-வது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் அவர்களால் முன்னிலும் மிக்க மேம்பாட்டோடு நடத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பது உலகறிந்த ஒன்று.

சிவமயம்

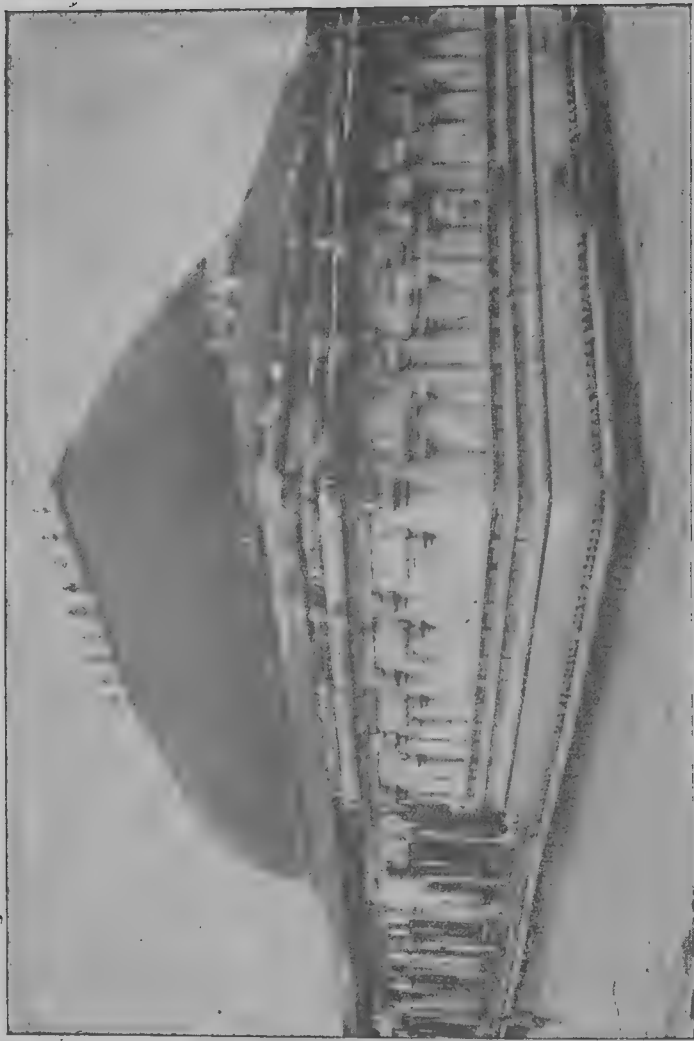
திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றும்.

மருத ஸ்கூலின் சமீபம் இருண்ட கூபமம்

நாடகசாலை - தற்போழுது கலியாண மண்டபம் என்று வழங்கப்படுகிறது.

திருவிடைமருதூர்த் தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

பண்—தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடேகல் னுண்பது மூரிடு பிச்சை
காடேயிட மாவது கல்லா னிழற்கீழ்
வாடாமுலை மங்கையுந் தானு மகிழ்ந்
தீடாவுறை கின்ற விடைமரு தீதோ.

1

தடங்கொண்டதொர் தாமரைப் பொன்முடி தன்மேற்
குடங்கொண்டடி யார்குளிர் நீர்சுமந் தாட்டப்
படங்கொண்டதொர் பாம்பரை யார்த்த பரமன்
இடங்கொண்டிருந் தான்ற விடைமரு தீதோ.

2

வெண்கோவணங் கொண்டொரு வெண்டலை யேந்தி
அங்கோல்வளை யானையொர் பாக மமர்ந்து
பொங்காவரு காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
எங்கோனுறை கின்ற விடைமரு தீதே.

3

அந்தம்மறி யாத வருங்கலமுந்திக்
கந்தங்கமழ் காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
வெந்தபொடிப் பூசிய வேத முதல்வன்
எந்தையுறை கின்ற விடைமரு தீதோ.

4

வாசங்கமழ் மாமலர்ச் சோலையில் வண்டே
தேசம்புகுந் தீண்டியொர் செம்மை யுடைத்தாய்ப்
பூசம்புகுந் தாடிப் பொலிந்தழ் காய
ஈசனுறை கின்ற விடைமரு தீதோ.

5

வன்புற்றிள நாக மசைத்தழ காக
என்பிற்பல மாலையும் பூண்டெரு தேறி
அன்பிற்பிரி யாதவ னோடு முடனாய்
இன்புற்றிருந் தான்ற னிடைமரு தீதோ.

6

தேக்குந்திமி லும்பல வஞ்சமந் துந்திப்
போக்கிப்புறம் பூசல டிப்ப வருமால்
ஆர்க்குந்திரைக் காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
ஏற்கவிருந் தான்ற னிடைமரு தீதோ.

7

பூவார்குழ லாரகில் கொண்டு புகைப்ப
ஓவாதடி யாரடி யுள்குளிர்த் தேத்த
ஆவாவரக் கன்றனை யாற்ற லழித்த
ஏவார்சிலை யான்ற னிடைமரு தீதோ.

8

முற்றுததொர் பான்மதி குடு முதல்வன்
நற்றாமரை யானொடு மானயந் தேத்தப்
பொற்றோளியுந் தானும் பொலிந்தழ காக
எற்றேயுறை கின்ற விடைமரு தீதோ.

9

சிறுதேரருஞ் சிலசம ணும்புறங் கூற
நெறியேபல பத்தர்கள் கைதொழு தேத்த
வெறியாவரு காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
எறியார்மழு வாள் னிடைமரு தீதோ.

10

கண்ணூர்கமழ் காழியுண் ஞானசம் பந்தன்
எண்ணூர்புக ழெந்தை யிடைமரு தின்மேற்
பண்ணோடிசை பாடிய பத்தும்வல் லார்கள்
விண்ணோருல கத்தினில் வீற்றிருப் பாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிருக்குக்குறள்

பண்—குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

- தோடொர் காதினன், பாடு மறையினன்
காடு பேணிநின், ரூடு மருதனே. 1
- கருதார் புரமெய்வர், எருதே யினிதூர்வர்
மருதே யிடமாகும், விருதாம் வினைதீர்ப்பே. 2
- எண்ணு மடியார்கள், அண்ணன் மருதரைப்
பண்ணின் மொழிசொல்ல, விண்ணுந் தமதாமே. 3
- விரியார் சடைமேனி, எரியார் மருதரைத்
தரியா தேத்துவார், பெரியா ருலகிலே. 4
- பந்த விடையேறும், எந்தைமருதரைச்
சிந்தை செய்பவர், புந்தி நல்லோரே. 5
- கழலுஞ் சிலம்பார்க்கும், எழிலார் மருதரைத்
தொழலே பேணுவார்க், குழலும் வினைபோமே. 6
- பிறையார் சடையண்ணல், மறையார் மருதரை
நிறையா னினைபவர், குறையா ரின்பமே. 7
- எடுத்தான் புயந்தன்னை, அடுத்தார் மருதரைத்
தொடுத்தார் மலர்கூட்ட, விடுத்தார் வேட்கையே. 8
- இருவர்க் கெரியாய, உருவ கருதரைப்
பரவி யேத்துவார், மருவி வாழ்வரே. 9
- நின்றுண் சமண்டோர், என்று மருதரை
அன்றி யுரைசொல்ல, நன்று மொழியாரே. 10
- கருது சம்பந்தன், மருத ரடிபாடிப்
பெரிதுந் தமிழ்சொல்லப், பொருத வினைபோமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்—வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தவன் வானவர் தானவர்க்கும்
பெருந்தகை பிறவினோ டிறவுமானான்
அருந்தவ முனிவரோ டானீழற்கீழ்
இருந்தவன் வளநக ரிடைமருதே. 1

தோற்றவன் கேடவன் றுணைமுலையாள்
சூற்றவன் கொல்புலித் தோலசைத்த
நீற்றவ னிறைபுன னீள்சடைமேல்
ஏற்றவன் வளநக ரிடைமருதே. 2

படையுடை மழுவினன் பால்வெண்ணீற்றன்
நடைநவி லேற்றினன் ஞாலமெல்லாம்
முடைதலை யிடுபலி கொண்டுமல்வான்
இடைமரு தினிதுறை யெம்மிறையே. 3

பணைமுலை யுமையொரு பங்கனோன் னூர்
துணைமதின் முன்றையுஞ் சுடரின்முழக்கக்
கணைதூரந் தடுத்திற் காலற்செற்ற
இணையிலி வளநக ரிடைமருதே. 4

பொழிலவன் புயலவன் புயலியக்கும்
தொழிலவன் றுயரவன் றுயரகற்றும்
கழலவன் கரியுரி போர்த்துகந்த
எழிலவன் வளநக ரிடைமருதே. 5

நிறையவன் புன லொடு மதியும்வைத்த
பொறையவன் புகழவன் புகழநின்ற
மறையவன் மறிகட னஞ்சையுண்ட
இறையவன் வளநக ரிடைமருதே. 6

நனிவளர் மதியொடு நாகம்வைத்த
பனிமலர்க் கொன்றையம் படர்சடையன்
முனிவரொ டமரர்கண் முறைவணங்க
இனிதுறை வளநக ரிடைமருதே.

7

தருக்கின வரக்கன தாளுந்தோளும்
நெரித்தவ நெடுங்கைமா மதகரியன்
றுரித்தவ நென்னலர் புரங்கண்மூன்றும்
எரித்தவன் வளநக ரிடைமருதே.

8

பெரியவன் பெண்ணினொ டாணுமானன்
வரியர வணைமறி கடற்றூயின்ற
கரியவ னலரவன் காண்பரிய
எரியவன் வளநக ரிடைமருதே.

9

சிந்தையில் சமனெனு தேர்ச்சொன்ன
புந்தியி லுரையவை பொருள்கொளாதே
அந்தண ரோத்தினே டரவமோவா
எந்தைதன் வளநக ரிடைமருதே.

10

இலைமலி பொழிலிடை மருதிறையை
நலமிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பலமிகு தமிழிவை பத்தும்வல்லார்
உலகுறு புகழினொ டோங்குவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம்

பண்—வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

நடைமரு திரிபுர மெரியுண நகைசெய்த
படைமரு தழலெழ மழுவல பகவன்
புடைமரு திளமுகில் வளமமர் பொதுளிய
இடைமரு தடையந மிடர்கெட லெளிதே.

1

மழைநுழை மதியமொ டழிதலை மடமஞ்ஞை
கழைநுழை புனல்பெய்த கமழ்சடை முடியன்
குழைநுழை திகழ்செவி யழகொடு மிளிர்வதோர்
இழைநுழை புரியண லிடமிடை மருதே.

2

அருமைய னெளிமைய னழல்விட மிடறினன்
கருமையி னெளிபெறு கமழ்சடை முடியன்
பெருமையன் சிறுமையன் பிண்பெண்ணெ டொருமையன்
இருமையு முடையண லிடமிடை மருதே.

3

பொரிபடு முதுகுற முளிகளி புடைபுல்கு
நரிவளர் சுடலையு ணடமென நவில்வோன்
வரிவளர் குளிர்மதி யொளிபெற மிளிர்வதோர்
எரிவளர் சடையண லிடமிடை மருதே.

4

வருநல மயிலன மடநடை மலைமகள்
பெருநல முலையிணை பிணைசெய்த பெருமான்
செருநல மதிலெய்த சிவனுறை செழுநகர்
இருநல புகழ்மல்கு மிடமிடை மருதே.

5

கலையுடை விரிதுகில் கமழ்குழ லகில்புகை
மலையுடை மடமக டனையிட முடையோன்
விலையுடை யணிகல னிலனென மழுவினா
டிலையுடை படையவ னிடமிடை மருதே.

6

வளமென வளர்வன வரிமுரல் பறவைகள்
இளமண லணைகரை யிசைசெயு மிடைமரு
துளமென நீனைபவ ரொலிகழ லிணையடி
குளமண லுறமுழ்கி வழிபடல் குணமே.

7

மறையவ னுலகவன் மதியவன் மதிபுல்கு
துறையவ னெனவல வடியவர் துயரிலர்
கறையவன் மிடறது கனல்செய்த கமழ்சடை
இறையவ னுறைதரு மிடமிடை மருதே.

8

மருதிடை நடவிய மணிவணர் பிரமரும்
இருதுடை யகலமொ டிகலின ரினதெனக்
கருதிட லரியதொ ருருவொடு பெரியதோர்
எருதுடை யடிகட மிடமிடை மருதே.

9

துவருறு விரிதுகி லுடையரு மமணரும்
அவருறு சிறுசொலை நயவன்மி னிடுமணல்
கவருறு புனலிடை மருதுகை தொழுதெழும்
அவருறு வினைகெட லணுகுதல் குணமே.

10

தடமலி புகலியர் தமிழ்கெழு விரகினன்
இடமலி பொழிலிடை மருதினை யிசைசெய்த
படமலி தமிழிவை பரவவல் லவர்வினை
கெடமலி புகழொடு கிளரொளி யினரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம்

பண்—வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

விரிதரு புலியுரி விரவிய வரையினர்
 திரிதரு மெயிலவை புனைகனை யினிலெய்த
 வெரிதரு சடையின ரிடைமரு தடைவுனல்
 புரிதரு மன்னவர் புகழ்மிக வுளதே.

1

மறிதிரை படுகடல் விடமடை மிடறினர்
 எறிதிரை கரைபொரு மிடைமரு தெனுமவர்
 செறிதிரை நரையொரு செலவில ருலகினிற்
 பிறிதிரை பெறுமுடல் பெறுகுவ தரிதே.

2

சலசல சொரிபுனல் சடையினர் மலைமகள்
 நிலவிய வுடலினர் நிறைமறை மொழியினர்
 இலரென விடுபலி யவரிடை மருதினை
 வலமிட வுடனலி விலதுள வினையே.

3

விடையினர் வெளியதொர் தலைகல னெனநனி
 கடைகடை தொறுபலி யிடுகென முடுகுவர்
 இடைவிட லரியவ ரிடைமரு தெனுநகர்
 உடையவ ரடியினை தொழுவதெம் முயர்வே.

4

உரையரு முருவின ருணர்வரு வகையினர்
 அரைபொரு புலியத னுடையின ரதன்மிசை
 இரைமரு மரவின ரிடைமரு தெனவுளம்
 உரைகள் துடையவர் புகழ்மிக வுளதே.

5

ஒழுகிய புனன்மதி யரவமொ டுறைதரும்
 அழுகிய முடியுடை யடிகள் தறைகழல்
 எழிலின ருறையிடை மருதினை மலர்கொடு
 தொழுதல்செய் தெழுமவர் துயருற விலரே.

6

திருவாதிரைத் திருவிழா மண்டபம்.

கலைமலி விரவினர் கடியதொர் மழுவொடு
நிலையினர் சலமக ஞாலவிய சடையினர்
மலைமகண் முலையினை மருவிய வடிவினர்
இலைமலி படையவ ரிடமிடை மருதே.

7

செருவடை யிலவல செயல்செயத் திறலொடும்
அருவரை யினிலொரு பதுமுடி நெரிதர
இருவகை விரனிறி யவரிடை மருதது
பரவுவ ரருவினை யொருவுதல் பெரிதே.

8

அரியொடு மலரவ னெனவிவ ரடிமுடி
தெரிவகை யரியவர் திருவடி தொழுதெழ
எரிதரு முருவர்த மிடைமரு தடைவுறல்
புரிதரு மனனவர் புகழ்மிக வுளதே.

9

குடைமயி லினதழை மருவிய வருவினர்
உடைமரு துவரினர் பலசொல வுறவிலை
அடைமரு திருவினர் தொழுதெழு கழலவர்
இடைமரு தெனமன நினைவது மெழிலே.

10

பொருகட லடைதரு புகலியர் தமிழொடு
விரகினன் விரிதரு பொழிலிடை மருதினைப்
பரவிய வொருபது பயிலவ லவரிடர்
விரவிலர் வினையொடு வியனுல குறவே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்—காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொங்குநூன் மார்பினீர் பூதப் படையினீர் பூங்கங்கை
தங்குசெஞ் சடையினீர் சாமவேத மோதினீர்
எங்கு மெழிலார் மறையோர்கண் முறையா லேத்த விடைமருதில்
மங்குரேய் கோயிலே கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே. 1

நீரார்ந்த செஞ்சடையீர் நெற்றித் திருக்க ணிகழ்வித்தீர்
போரார்ந்த வெண்மழுவொன் றுடையீர் பூதம் பாடலீர்
ஏரார்ந்த மேகலையாள் பாகங் கொண்ட ரிடைமருதிற்
சீரார்ந்த கோயிலே கோயி லாகச் சேர்ந்தீரே. 2

அழன்மல்கு மங்கையி லேந்திப் பூத மவைபாட
சுழன்மல்கு மாடலீர் சுடுகா டல்லாற் கருதாதீர்
எழின்மல்கு நான்மறையோர் முறையா லேத்த விடைமருதிற்
பொழின்மல்கு கோயிலே கோயி லாகப் பொலிந்தீரே. 3

பொல்லாப் படுதலையொன் றேந்திப் புறங்காட் டாடலீர்
வில்லாற் புரமுன்று மெரித்தீர் விடையார் கொடியினீர்
எல்லாக் கணங்களு முறையா லேத்த விடைமருதிற்
செல்வாய கோயிலே கோயி லாகச் சேர்ந்தீரே. 4

வருந்திய மாதவத்தோர் வாணே ரேனோர் வந்திண்டிப்
பொருந்திய தைப்பூச மாடி யலகம் பொலிவெய்தத்
திருந்திய நான்மறையோர் சீரா லேத்த விடைமருதிற்
பொருந்திய கோயிலே கோயி லாகப் புக்கீரே. 5

சலமல்கு செஞ்சடையீர் சாந்தரீறு பூசினீர்
வலமல்கு வெண்மழுவொன் றேந்தி மயானத் தாடலீர்
இலமல்கு நான்மறையோ ரினிதா வேத்த விடைமருதிற்
புலமல்கு கோயிலே கோயிலாகப் பொலிந்தீரே. 6

புனமல்கு கொன்றையீர் புலியி னதளிர் பொலிவார்ந்த
 சினமல்கு மால்விடையீர் செய்யீர் கரிய கண்டத்தீர்
 இனமல்கு நான்மறையோ ரேத்துஞ் சீர்கொ ளிடைமருதிற்
 கனமல்கு கோயிலே கோயி லாகக் கலந்திரே. 7

சிலையுய்த்த வெண்கணையாற் புரமுன் றெரித்தீர் திறலரக்கன்
 தலைபத்துந் திண்டோளு நெரித்தீர் தையல் பாகத்தீர்
 இலமொய்த்த தன்பொழிலும் வயலுஞ் சூழ்ந்த விடைமருதில்
 நலமொய்த்த கோயிலே கோயி லாக நயந்திரே. 8

மறைமல்கு நான்முகனு மாலு மறியா வண்ணத்தீர்
 கறைமல்கு கண்டத்தீர் கபால மேந்து கையினீர்
 அறைமல்கு வண்டினங்க ளாலுஞ் சோலை யிடைமருதில்
 நிறைமல்கு கோயிலே கோயி லாக நிகழ்ந்திரே. 9

சின்போர்வைச் சாக்கியரு மீசு சேருஞ் சமணரும்
 துன்பாய கட்டுரைகள் சொல்லி யல்ல றாற்றவே
 இன்பாய வந்தணர்க ளேத்து மேர்கொ ளிடைமருதில்
 அன்பாய கோயிலே கோயி லாக வமர்ந்திரே. 10

கல்லின் மணிமாடக் கழும லத்தார் காவலவன்
 நல்ல வருமறையா னற்றழிழ் ஞான சம்பந்த
 னெல்லி யிடைமருதி லேத்து பாட லிவைபத்தும்
 சொல்லு வார்க்குங் கேட்பார்க்குந் துபர மில்லையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாச மொன்றில ராய்ப்பல பத்தர்கள்
வாச நாண்மலர் கொண்டடி வைகலும்
ஈச னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நாம்புகு தும்புன லாடவே.

1

மறையி னுண்மலர் கொண்டடி வானவர்
முறையி னூர்முனி கள்வழி பாடுசெய்
இறைவ னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமெ னுள்ளமே.

2

கொன்றை மாலையுங் கூவிள மத்தமும்
சென்று சேரத் திகழ்சடை வைத்தவன்
என்று மெந்தை பிரானிடை மருதினை
நன்று கைதொழு வார்வினை நாசமே.

3

இம்மை வானவர் செல்வம் விளைத்திடும்
அம்மை யேற்பிற வித்துயர் நீத்திடும்
எம்மை யாளுமிடைமரு தன்கழல்
செம்மை யேதொழு வார்வினை சிந்துமே.

4

வண்ட ணைந்தன வன்னியுங் கொன்றையும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக்கூ த்தனார்
எண்டி சைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறு மேலை வினைகளே.

5

ஏற தேறு மிடைமரு தீசனார்
கூறு வார்வினை தீர்க்குங் குழகனார்
ஆறு செஞ்சடை வைத்த வழகனார்க்
கூறி யூறி யுருகுமெ னுள்ளமே.

6

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுபவர்
மண்ணு ளாரு மதிக்கப் படுபவர்
எண்ணி னூர்பொழில் குழிடை மருதினை
நண்ணி னுரைநண் னுவினை நாசமே.

7

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தனார்
கந்த மாலைகள் குடுங் கருத்தனார்
எந்தை யென்னிடை மருதினி லீசனைச்
சிந்தை யானினை வார்வினை தேயுமே.

8

வேத மோதும் விரிசடை யண்ணலார்
பூதம் பாடநின் ருடும் புனிதனார்
ஏதந் தீர்க்கு மிடைமரு தாவென்று
பாத மேத்தப் பறையுநம் பாவமே.

9

கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும்
இனியன் றன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.

10

முற்றி லர்மதி குடு முதல்வனார்
ஒற்றி னார்மலை யாலரக் கன்முடி
எற்றி னூர்கொடி யாரிடை மருதினைப்
பற்றி னுரைப்பற் ருவினை பாவமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பறையி னேசையும் பாடலி னேசையும்
மறையி னேசையும் வைகு மயலெலாம்
இறைவ னெங்கள் பிரானிடை மருதினில்
உறையு மீசனை யுள்குமே னுள்ளமே.

1

மனத்துண் மாயனை மாசறு சோதியைப்
புனிற்றுப் பிள்ளை வெள் னைமதி குடியை
எனக்குத் தாயையெம் மானிடை மருதினை

நினைத்திட் டூறி நிறைந்ததெ னுள்ளமே. 2

வண்ட ணைந்தன வன்னியு மத்தமும்
கொண்ட ணிந்த சடைமுடிக்கூ த்தனை
எண்டிசைக்கு மிடைமரு தாவென
விண்டு போயறு மேலை வினைகளே. 3

துணையி லாமையிற் றாங்கிருட் பேய்களோ
டணைய லாவ தெமக்கரி தேயென
இணையி லாவிடை மாமரு தில்லெழு
பணையி லாகமஞ் சொல்லுந்தன் பாங்கிக்கே. 4

மண்ணை யுண்டமால் காணான் மலரடி
விண்ணை விண்டயன் காணான் வியன்முடி
மொண்ணை மாமரு தாவென்றென் மொய்குழல்
பண்ணை யாயமுந் தானும் பயிலுமே. 5

மங்கை காணக்கொ டார்மண மாலையைக்
கங்கை காணக்கொ டார்முடிக்கண்ணியை
நங்கை மீரிடை மருதரிந் நங்கைக்கே
எங்கு வாங்கிக் கொடுத்தா ரிதழியே. (6, 7, 8, 9, 10)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுடைச் சுடலை நீற்றர் கையில்வெண் டலையர் தையல்
பாடுடைப் பூதஞ் குழப் பரமனார் மருத வைப்பிற்
ரோடுடைக் கைதையோடு குழகிடங் கதனைச் சூழ்ந்த
ஏடுடைக் கமல வேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே. 1

முந்தையார் முந்தி யுள்ளார் மூவர்க்கு முதல்வ ரானார்
சந்தியார் சந்தியுள்ளார் தவநெறி தரித்து நின்றார்
சிந்தையார் சிந்தை யுள்ளார் சிவநெறி யனைத்து மாணார்
எந்தையா ரெம்பிரானு ரிடைமருதிடங்கொண் டாரே. 2

காருடைக் கொன்றை மாலைக் கதிர்மதி யரவி னேடு
நீருடைச் சடையுள் வைத்த நீதியார் நீதியாய
போருடை விடையொன் றேற வல்லவர் பொன்னித் தென்பால்
ஏருடைக்கமலமோங்கு மிடைமரு திடங்கொண்டாரே. 3

விண்ணினார் விண்ணின் மிக்கார் வேதங்க னான்கு மங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின் மிக்க பாடலார் பாவந்தீர்க்கும்
கண்ணினார் கண்ணின் மிக்க நுதலினார் காமற் காய்ந்த
எண்ணினு ரெண்ணின் மிக்க விடைமரு திடங்கொண்டாரே. 4

வேதங்க னான்குங் கொண்டு விண்ணவர் பரவி யேத்தப்
பூதங்கள் பாடி யாட லுடையவன் புந்த னெந்தை
பாதங்கள் பரவி நின்ற பத்தர்க டங்கண் மேலை
ஏதங்க டர நின்ற ரிடைமரு திடங்கொண் டாரே. 5

பொறியர வரையி லார்த்துப் பூதங்கள் பலவுஞ் சூழ
முறிதரு வன்னி கொன்றை முதிர்சடை மூழ்க வைத்து
மறிதரு கங்கை தங்க வைத்தவ ரெத்தி சையும்
எறிதரு புனல்கொள் வேலியிடைமரு திடங்கொண் டாரே. 6

படரொளி சடையி னுள்ளாற் பாய்புன லரவி னேடு
இடரொளிமதியம் வைத்துத் தூவொளி தோன்று மெந்தை
அடரொளி விடையொன் றேற வல்லவ ரன்பர் தங்கள்
இடரவை கெடவு நின்ற ரிடைமரு திடங்கொண்டாரே. 7

கமழ்தரு சடையி னுள்ளாற் கடும்புன லரவி னேடு
தவழ்தரு மதியம் வைத்துத் தன்னடி பலரு மேத்த
மழுவது வலங்கை யேந்தி மாதொரு பாக மாகி
எழிறரு பொழில்கள் சூழ்ந்த விடைமரு திடங்கொண் டாரே. 8

பொன்றிகழ் கொன்றை மாலை புதுப்புனல்வன்னி மத்த
மின்றிகழ் சடையில் வைத்து மேதகத் தோன்று கின்ற
அன்றவ ரளக்க லாகா வனலெரி யாகி நீண்டார்
இன்றுட னுலக மேத்த விடைமரு திடங்கொண் டாரே. 9

மலையுடன் விரவி நின்று மதியிலா வரக்க னூக்கத்
தலையுட னடர்த்து மீண்டே தலைவனா வருள்க ணல்கிச்
சிலையுடை மலையை வாங்கித் திரிபுர மூன்று மெய்தார்
இலையுடைக்கமலவேலி யிடைமரு திடங்கொண் டாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குலப் படையுடையார் தாமே போலுஞ்
சுடர்த்திங்கட் கண்ணி யுடையார் போலு
மாலை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்தார் போலு
மந்திரமுந் தந்திரமு மானார் போலும்
வேலைக் கடனஞ்ச முண்டார் போலு
மேல்வினைக டர்க்கும் விசிர்தர் போலும்
ஏலக் கமழ்குழலாள் பாகர்போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. 1

காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி போலுங்
காரானை யீருரிவை போர்த்தார் போலும்
பாரார் பரவப் படுவார் போலும்
பத்துப்பல் லாழி பரந்தார் போலும்
சீரால் வணங்கப் படுவார் போலும்
திசையனைத்து மாய்ம்மற்று மானார் போலும்
ஏரார் கமழ்குழலாள் பாகர் போலு
மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. 2

கோயிலினுள் கொடுமுடிப் பிரஹரம்.

பத்திரகிரியார் - மேலைக்கோபுரவாயிலில் உள்ளார்.

வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார் போலும்
 விண்ணுலகு மண்ணுலகு மாநூர் போலும்
 பூதங்க ளாய புராணர் போலும்
 புகழ வளரொளியாய் நின்றார் போலும்
 பாதம் பரவப் படுவார் போலும்
 பக்தர்களுக் கின்பம் பயந்தார் போலும்
 ஏதங்க ளான கடிவார் போலு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. 3

திண்குணத்தார் தேவர்க ணங்க ளேத்தித்
 திசைவணங்கச் சேவடியை வைத்தார் போலும்
 விண்குணத்தார் வேள்வி சிதைய நூறி
 வியன்கொண்டன் மேற்செல் விகிர்தர் போலும்
 பண்குணத்தார் பாடலோ டாட லோவாப்
 பரங்குன்ற மேய பரமர் போலும்
 எண்குணத்தா ரெண்ணு யிருந்தார் போலு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே. 4

ஊக முகிலுரிஞ்சு சோலை சூழ்ந்த
 வுயர்பொழி லண்ணாவி லுறைகின் றுரும்
 பாகம் பணிமொழியாள் பங்க ராகிப்
 படுவெண்ட லையிற் பலிகொள் வாரு
 மாகமுடை மும்மதிலு மெய்தார் தாமு
 மணிபொழில்கு ழாரு ருறைகின் றுரும்
 ஏகம்ப மேயாரு மெல்லா மாவா
 ரிடைமருது மேவிய வீச னாரே. 5

ஐயிரண்டு மாறென்று மாநூர் போலு
 மறுமூன்று நான்மூன்று மாநூர் போலும்
 செய்வினைக ணல்வினைக ளானூற் போலுந்
 திசையனைத்து மாய்நிறைந்த செல்வர் போலும்

கொய்மலராங் கொன்றைச் சடையார் போலுங்
 கூத்தாட வல்ல குழகர் போலும்
 எய்யவந்த காமனையுங் காய்ந்தார் போலு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

6

பிரியாத குணமுயிர்கட் கஞ்சோ டஞ்சாய்ப்
 பிரிவுடைய குணம்பேசிற் பத்தோ டொன்றாய்
 விரியாத குணமொருகா னன்கே யென்பர்
 விரிவிலாக் குணநாட்டத் தாதே யென்பர்
 தெரிவரிய குணமஞ்சஞ் சமிகை யஞ்சும்
 பதமஞ்சங் கதியஞ்சஞ் செப்பி னாரும்
 எரியாய தாமரைமே வியங்கி னாரு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

7

தோலிற் பொலிந்த வுடையார் போலுஞ்
 சுடர்வா யரவசைத்த சோதி போலும்
 ஆலமமு தாக வுண்டார்போலு
 மடியார்கட் காரமுத மாணர் போலும்
 காலனையுங் காய்ந்த கழலார் போலுங்
 கயிலாயந் தம்மிடமாக் கொண்டார் போலும்
 ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகர் போலு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

8

பைந்தளிர்க் கொன்றையந் தாரார் போலும்
 படைக்கணுள் பாக முடையார் போலும்
 அந்திவாய் வண்ணத் தழகர் போலும்
 அணிநீல கண்ட முடையார் போலும்
 வந்த வரவுஞ் செலவுமாகி
 மாருதென் னுள்ளத் திருந்தார் போலும்
 எந்த மிடர்திர்க்க வல்லார் போலு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

9

கொன்றையங் கூவிள மாலை தன்னைக்
 குளிர்சடைமேல் வைத்துகந்த கொள்கை யாரும்
 நின்ற வநங்கனை நீரு நோக்கி
 நெருப்புருவாய் நின்ற நிமல னாரும்
 அன்ற வரக்க னலறி வீழ
 அருவரையைக் காலா லழுத்தி னாரும்
 என்று மிடுபிச்சை யேற்றுண் பாரு
 மிடைமருது மேவிய வீச னாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறு சடைக்கணிவ ரங்கைத் தீயர்
 அழகர் படையுடைய ரம்பொற் றேண்மேல்
 நீறு தடவந் திடப மேறி
 நித்தம் பலிகொள்வர் மொய்த்த பூதம்
 கூறுங் குணமுடையர் கோவ ணத்தர்
 கோடால வேடத்தர் கொள்கை சொல்லின்
 ஈறு நடுவு முதலு மாவா
 ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

1

மங்குன் மதிவைப்பர் வான நாடர்
 மடமா னிடமுடையர் மாத ரானைப்
 பங்கின் மிகவைப்பர் பால்போ னீற்றர்
 பளிக்கு வடம்புனைவர் பாவ நாசர்
 சங்கு திரையுகளுஞ் சாய்க்கா டாள்வர்
 சரிதை பலவுடையார் தன்மை சொல்லின்
 எங்கும் பலிதிரிவ ரென்னு ணீங்கா
 ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே.

2

ஆல நிழல்விருப்ப ராகா யத்த
 ரருவரையி னுச்சியா ரானோர் பெண்ணர்
 காலம் பலகழித்தார் கறைசேர் கண்டர்
 கருத்துக்குஞ் சேயார்தாங் காணு தார்க்குக்
 கோலம் பலவுடையர் கொல்லை யேற்றர்
 கொழுமழுவர் கோழம்ப மேய வீசர்
 ஏல மணநாறு மீங்கோய் நீங்கா
 ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 3

தேசர் திறநினைவார் சிந்தை சேருஞ்
 செல்வர் திருவாரு ரென்று முள்ளார்
 வாச மலரினங்கண் மான்னோல் போர்ப்பர்
 மருவுங் கரியுரியர் வஞ்சக் கள்வர்
 நேச ரடைந்தார்க் கடையா தார்க்கு
 நிட்டுருவர் கட்டங்கர் நினைவார்க் கென்றும்
 ஈசர் புனற்பொன்னித் தீர்த்தர் வாய்த்த
 விடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 4

கரப்பர் கரியமனக் கள்வர்க் குள்ளங்
 கரவாதே தந்நினை சிற்பார் பாவம்
 துரப்பர் தொடுகடலி னஞ்ச முண்பர்
 தூய மறைமொழியர் தீயா லொட்டி
 நிரப்பர் புரமூன்று நீறு செய்வர்
 நீள்சடையர் பாய்விடைகொண் டெங்கு மையம்
 இரப்ப ரெமையாள் வ ரென்னு ணீங்கா
 ரிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 5

கொடியா ரிடபத்தர் கூத்து மாடிக்
 குளிக்கொன்றை மேல்வைப்பர் கோல மார்ந்த
 பொடியாரு மேனியர் பூதிப் பையர்
 புலித்தோலர் பொங்கரவர் பூண நூலர்

அடியார் குடியாவ ரந்த னுள
 ராகுதியின் மந்திரத்தா ரமரர் போற்ற
 இடியார் களிற்றூரிய ரெவரும் போற்ற
 விடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 6

பச்சை நிறமுடையர் பாலர் சாலப்
 பழையர் பிழையெலா நீக்கி யாள்வர்
 கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட தோளர்
 கலனென்று கையேந்தி யில்லந் தோறும்
 பிச்சை கொளநுகர்வர் பெரியர் சாலப்
 பிறங்கு சடைமுடியர் பேணுந் தொண்டர்
 இச்சை மிகவறிவ ரென்று முள்ளா
 ரிடைமருது வேவி யிடங்கொண் டாரே. 7

காவார் சடைமுடியர் காரோ ணத்தர்
 கயிலாய மன்னினார் பன்னு மின்சொற்
 பாவார் பொருளாளர் வாளார் கண்ணி
 பயிலுந் திருவுருவம் பாக மேயார்
 பூவார் புனலணவு புன்கூர் வாழ்வர்
 புரமூன்று மொள்ளழலாக் காயத் தொட்ட
 ஏவார் சிலைமலைய ரெங்குந் தாமே
 விடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 8

புரிந்தார் நடத்தின்கட் பூத நாதர்
 பொழிலாநூர் புக்குறைவர் போந்து தம்மிற்
 பிரிந்தா ரகல்வாயப் பேயுந் தாமும்
 பிரியா ரொருநாளும் பேணு காட்டில்
 எரிந்தா ரனலுகப்ப ரேழி லோசை
 யெவ்விடத்துந் தாமேயென் றேத்து வார்பால்
 இருந்தா ரிமையவர்கள் போற்ற வென்று
 மிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 9

விட்டிலங்கு மாமழுவர் வேலை நஞ்சர்
 விடங்கர் விரிபுனல்குழ் வெண்காட் டுள்ளார்
 மட்டிலங்கு தார்மாலை மார்பி னீற்றர்
 மழபாடி யுள்ளுறைவர் மாகா ளத்தர்
 சிட்டிலங்கு வல்லரக்கர் கோனை யன்று
 செழுமுடியுந் தோளைஞ்ஞான் கடரக் காலால்
 இட்டிரங்கி மற்றவனுக் கீந்தார் வென்றி
 யிடைமருது மேவி யிடங்கொண் டாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பண்—தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

கழுதை குங்குமந் தான்சுமந் தெய்த்தாற்
கைப்பர் பாழ்புக மற்றது போலப்
பழுது நானுழன் றுட்டடு மாறிப்
படுசு ழித்தலைப் பட்டன னெந்தாய்
அழுது நீயிருந் தென்செய்தி மனனே
யங்கணாவர னேயென மாட்டாய்
இழுதை யேனுக்கொ ருய்வகை யருளா
யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

1

நரைப்பு மூப்பொடு பிணிவரு மின்னே
நன்றியில்வினே யேதுணிந் தெய்த்தேன்
அரைத்த மஞ்சள தாவதை யறிந்தே
னஞ்சி னேனம னூரவர் தம்மை
உரைப்ப னானுன சேவடி சேர
வுணரும் வாழ்க்கையை யொன்றறி யாத
இறைப்ப னேனுக்கொ ருய்வகை யருளா
யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

2

புன்னு னைப்பனி வெங்கதிர் கண்டாற்
போலும் வாழ்க்கை பொருளிலை நாளும்
என்னெ னக்கினி யிறறைக்கு நாளை
யென்றி ருந்திட ருற்றன னெந்தாய்
முன்ன மேயுன சேவடி சேரா
மூர்க்க னாகிக் கழிந்தன காலம்
இன்ன மென்றனக் குய்வகை யருளா
யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

3

முந்திச் செய்வினை யிம்மைக்க ணலிய
 மூர்க்க னாகிக் கழிந்தன காலம்
 சிந்தித் தென்மனம் வைக்கவு மாட்டேன்
 சிறிச்சிறி தேயிரப் பார்க்கட்கொன் றீயேன்
 அந்தி வெண்பிறை சூடுமெம் மாணே
 யாரூர் மேவிய வமரர்க டலைவா
 எந்தை நீயெனக் குய்வகை யருளா
 யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

4

அழிப்ப ரைவர் புரவுடை யார்க
 னாவ ரும்புர வாசற வாண்டு
 கழித்துக் காற்பெய்து போயின பின்னைக்
 கடைமு றையுனக் கேபொறை யானேன்
 விழித்துக் கண்டனன் மெய்ப்பொரு டன்னை
 வேண்டேன் மானிட வாழ்க்கையி தாகில்
 இழித்தே னென்றனக் குய்வகை யருளா
 யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

5

குற்றந் தன்னொடு குணம்பல பெருக்கிக்
 கோல நுண்ணிடை யாரொடு மயங்கி
 கற்றி லேன்கலை கள்பல ஞானங்
 கடிய வாயின கொடுமைகள் செய்தேன்
 பற்ற லாவதோர் பற்றுமற் றில்லேன்
 பாவி யேன்பல பாவங்கள் செய்தேன்
 எற்று ளேனெனக் குய்வகை யருளா
 யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

6

கொடுக்க கிற்றிலே னொண்பொரு டன்னைக்
 குற்றஞ் செற்ற மிவைமுத லாக
 விடுக்க கிற்றிலேன் வேட்கையுஞ் சினமும்
 வேண்டி லைம்புல னென்வச மல்ல

பட்டினத்தார் - கீழைக்கோபுரவாயிலிலுள்ளார்.

பிரமஹத்தி

நடுக்க முற்றதோர் மூப்புவர் தெய்தி
நமன்ற மர்நர கத்திட லஞ்சி
இடுக்க னுற்றன னுய்வகை யருளா
யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

7

ஐவ கையரை யரவ ராகி
யாட்சி கொண்டொரு காலவர் நீங்கார்
அவ்வ கையவர் வேண்டுவ தானு
லவர வர்வழி யொழுகி நான் வந்து
செய்வ கையறி யேன்சிவ லோகா
தீவ னுசிவ னேயெரி யாட
எவ்வ கையெனக் குய்வகை யருளா
யிடைமுருதுறை யெந்தை பிரானே.

8

ஏழை மானுட விற்பினை நோக்கி
யினைய வர்வலைப் பட்டிருந் தின்னம்
வாழை தான்பழுக் குநமக் கென்று
வஞ்ச வல்வினை யுள்வலைப் பட்டுக்
கூழை மாந்தர்தஞ் செல்கதிப் பக்கம்
போக மும்பொரு ளொன்றறி யாத
ஏழை யேனுக்கோ ருய்வகை யருளா
யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

9

அரைக்குஞ் சந்தனத் தோடகி லுந்தி
யைவ னஞ்சுமந் தார்த்திரு பாலும்
இறைக்குங் காவிரித் தென்கரை தன்மே
லிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே
உரைக்கு மூர னொளிதிகழ் மாலை
யுள்ளத் தாலுகந் தேத்தவல் லார்கள்
நரைப்பு மூப்பொடு நடலையு மின்றி
நாதன் சேவடி நண்ணுவர் தாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகர்

திருவாசகம்

கீர்த்தித் திருவகவல்

இடைமரு ததனி லீண்ட விருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசும்.

போற்றித் திருவகவல்

இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி.

திருப்பூவல்லி

எந்தையெந் தாய்சுற்ற மற்றுமெல்லா மென்னுடைய
பந்த மறுத்தென்னை யாண்டு கொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

மாணிக்கவாசகர் நெடுங்காலம் இத்தலத்தில் தங்கி
வழிபட்டுள்ளார். அவர் ஆத்மார்த்தக் கடவுளராகிய
ஆத்மநாதரைப் பிரதிஷ்டை செய்து விளங்கிய தலமே
தெற்கு வீதியில் உள்ள ஆவுடையார் கோயிலாகும்.
இதனையே “இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்தும்” என்ற
திருவாசக அடியும் வலியுறுத்தும்.

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா

பண்—பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய
வீங்கிரு ணடுநல்யா மத்தோர்
பையசெம் பார்தள் பருமணி யுமிழ்ந்து
பாவியேன் காதல்செய் காதில்
ஐயசெம் பெற்றோட் டவிர்சடை
மொழுப்பி னழிவழ கியதிரு நீற்று
மையசெங் சூண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

1

இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட்
டிணையடி தொழுதெழத் தாம்போய்
ஐந்தலை நாக மேகலை யரையா
வகந்தொறும் பவிதிரி யடிகள்
தந்திரி வீணை கீதமும் பாடச்
சாதிகின் னரங்கலந் தொலிப்ப
மந்திர கீதந் தீங்குழ லெங்கு
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

2

பனிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன
பல்லவம் வல்லியென் றிங்ஙன்
வீணைபடு கனகம் போலயா வையுமாய்
வீங்குல கொழிவற நிறைந்து
துனிபடு கலவி மலைமக ஞாடனாய்த்
தூங்கிரு ணடுநல்யா மத்தென்
மனனிட யணுகி நுணுகியுள் கலந்தோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

3

அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங்
 கடியனே னுள் கலந் தடியேன்
 பணிமகிழ்ந் தருளு மரிவைபா கத்தன்
 படர்ச்சடை விடமிடற் றடிகள்
 துணியுமிழ் ழாடை யரையிலோ ராடை
 சுடருமிழ் தரவத னருகே
 மணியுமிழ் நாகமணியுமிழ்ந் திமைப்ப
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

4

பந்தமும் பிரிவுந் தெரிபொருட் பனுவற்
 படிவழி சென்றுசென் றேறிச்
 சிந்தையுந் தானுங் கலந்ததோர் கல்வி
 தெரியினுந் தெரிவுரு வண்ணம்
 எந்தையுந் தாயும் யானுமென் றிங்ங
 னெண்ணில்பல் லாழிக ளுடனாய்
 வந்தனு காது நுணுகியுள் கலந்தோன்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

5

எரிதரு கரிகாட் டிருபிண நிணமுண்
 டேப்பமிட் டிலங்கெயிற் றழல்வாய்த்
 துருகழ் னெடும்பேய்க் கணமெழுந் தாடுந்
 தூங்கிரு ணடுநல்யா மத்தே
 அருள்புரி முறுவன் முகிழ்நிலா வெறிப்ப
 வந்திபோன் றெளிர்ந்தரு மேனி
 வரியர வாடு வாடுமெம் பெருமான்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

6

எழிலையாழ் செய்கைப் பசங்கலன் விசம்பி
 னின் னுளி படநனைந் துருகி
 அழலையாழ் புருவம் புனலொடுங் கிடந்தாங்
 காதனேன் மாதரார் கலவித்

தொழிலையாழ் நெஞ்ச மிடர்படா வண்ணந்
தூங்கிரு ணடுநல்யா மத்தோர்
மழலையாழ் சிலம்ப வந்தகம் புகுந்தோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

7

வையவாம் பெற்றம் பெற்றமே றுடையார்
மாதவர் காதல்வைத் தென்னை
வெய்யவாஞ் செந்தீப் பட்டவிட் டிகைபோல்
விழுமியோன் முன்புபின் பென்கோ
நொய்யவா நென்ன வந்துள்வீற் றிருந்த
நூறுநா ருயிர கோடி
மையவாங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

8

கலங்கலம் பொய்கைப் புனற்றெளி விடத்துக்
கலந்தமண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு
நலங்கலந் தடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த
நம்பனே வம்பனே னுடைய
புலங்கலந் தவனே யென்றுநின் றுருகிப்
புலம்புவா ரவம்புகா ரருவி
மலங்கலங் கண்ணிற் கண்மணி யனையான்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

9

ஒருங்கிருங் கண்ணி னெண்ணில்புன் மாக்க
னூறங்கிரு ணடுநல்யா மத்தோர்
கருங்கணின் றிமைக்குஞ் செழுஞ்சுடர் விளக்கங்
கலந்தெனக் கலந்துணர் கருவூர்
தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை
தடம் பொழின் மருதயா மூதிப்ப
வருங்கருங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

10

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த மும்மணிக்கோவை

நேரிசையாசிரியப்பா

கொண்டலி னிருண்ட கண்டத் தெண்டோட்
செவ்வா னுருவிற் பையர வார்த்துச்
சிறுபிறை சிடந்த நெறிதரு புன்சடை
மூவா முதல்வ முக்கட் செல்வ

5. தேவ தேவ திருவிடை மருத

மாசறு சிறப்பின் வானவ ராடும்
பூசத் தீர்த்தம் புரக்கும் பொன்னி
அயிரா வணத்துறை யாடு மப்ப
கைலாய வாண கௌரி நாயக

10. நின்னை வணங்கிப் பொன்னடி புகழ்ந்து

பெரும்பதம் பிழையா வரம்பல பெற்றோர்
இமையா நெடுங்க ணுமையா ணங்கையு
மழைக்கட் கடத்துப் புழைக்கைப் பிள்ளையும்
அமரர்த் தாங்குங் குமர வேளும்

15. சுரிசங்கேந்திய திருநெடு மாலும்

தாரகற் செற்ற வீரக் கன்னியும்
வரன்முறை படைத்த நான்முகத் தொருவனும்
நாவின் கிழத்தியும் பூவின் மடந்தையும்
பீடுயர் தோற்றத்துக் கோடியுருத் திரரும்

20. ஆனாப் பெருந்திறல் வானோர் தலைவனும்

செயிர்தீர் நாற்கோட் டயிரா வதமும்
வாம்பரி யருக்கர் தாம்பன் னிருவரும்
சந்திர னெருவனுஞ் செந்திக் கடவுளும்
நிருதியுஞ் சமனுஞ் சுருதிக ணன்கும்

25. வருணனும் வாயுவு மிருந்திக் கிழவனும்

எட்டு நாகமு மட்ட வசுக்களும்
மூன்று கோடி யான்ற முனிவரும்
வசிட்டனுங் கபிலனு மகத்தியன் ருனும்
தும்புரு நாரத ரென்றிரு திறத்தரும்

30. வித்தகப் பாடன் முத்திறத் தடியரும்

திருந்திய வன்பிற் பெருந்துறைப் பிள்ளையும்
அத்தகு செல்வத் தவமதித் தருளிய
சித்த மார்சிவ வாக்கிய தேவரும்
வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு

35. கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து

மோடும் பன்னரி யூனாகேட் டரணைப்
பாடின வென்று படாம்பல வளித்தும்
சுவளைப் புனலிற் றவளை யரற்ற
ஈசன் றன்னை யேத்தின வென்று

40. காசம் பொன்னுங் கலந்து தூவியும்

வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய
செழுவிதை யெள்ளைத் தின்னக் கண்டு
பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன
இடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்து

45. மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த

தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி
உம்மைப் போல வெம்மித் தலையும்
கிடத்தல் வேண்டுமென் றடுத்தடுத்த திரந்தும்

கோயின் முற்றத்து மீமிசைக் கிடப்ப

50. வாய்த்தன வென்றுநாய்க் கட்டமெடுத்தும்

காம்புகுத் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு

வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும்

விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று

புரிசுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த

55. பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்

இனைய தன்மைய ரெண்ணிறந் தோரே

அனையோர். நிற்க யானு மொருவன்

பத்தி யென்பதோர் பாடு மின்றிச்

சுத்த னாயினுந் தோன்றாக் கடையேன்

60. நின்னை

இறைஞ்சில னாயினு மேத்தில னாயினும்

வருந்தில னாயினும் வாழ்த்தில னாயினும்

கருதி யிருப்பன் கண்டாய் பெரும

நின்னுல கனைத்து நன்மை தீமை

65. ஆனவை நின்செய லாதவி

னானே யமையு நலமில் வழிக்கே.*

* இருபத்தெட்டாஞ் செய்யுளாகிய இதில் திருவிடைமருதூர் வரலாறு சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்படுதலால் இங்கே பதிப்பிக்கப் பட்டது.

ஸ்ரீ முகாம்பிகை கோயில் கருப்பகிரகம் (வடகாட்டு முறையில் அமைந்தது)

சித்தப்பிரமை நீங்க அசுவமேதப்பிரஹாரம் வலம் வருதல்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பாடியருளிய

மருதவன புராணம்

ஆண்டவிநாயகர்

உலகமுணர்ந் திகெருணை யதனெடு நெஞ்
சகமதனீ டுவகை யெய்தி
அலகில்புக முறுகவிகை நிழலதின் மெய்
அன்பர்குல மதனைக் காக்கக்
குலவுமுப றிடதவரி யணை மீது
பரசெழிற்செங் கோல்கைக் கொண்டாங்
கிலகுமிடை மருதாண்ட விநாய கனை
யெப்பொழுது மிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

1

கோயில் சிறப்பு

எங்கு மண்டப மெங்கணுந் தேவர்த மிருக்கை
எங்குஞ் சித்திர விதானங்க ளெங்குநற் றீபம்
எங்கு மின்னிசைத் தூரிய மெங்குநாட் டியங்கள்
எங்குந் தோத்திர மிடைமரு திறையவன் கோயில்.

2

காண்போர் கூற்று

எங்க ளீசர்வீற் றிருப்பதூஉ மாலயத் தெழிலும்
பொங்கு தண்புக ழிடைமரு தெனுநகர்ப் பொலிவுந்
தங்கி வாழ்பவர் மகிழ்ச்சியுஞ் சார்ந்தெதிர் கண்டோர்
அங்க ணர்சிவ னுலகினை யகத்தினில் விரும்பார்.

3

பரிவார தலங்கள்

அணிமருவு மிடைமருதீ சருக்கு நந்தி
 யாவடுதண் டுறைசோமாக் கந்த ராரூர்
 திணிபுகழா லங்குடியிற் குருமூர்த் தியானைத்
 திருமுகத்தோன் வலஞ்சுழியே ரகத்திற் செவ்வேள்
 கணிதருமாப் பாடியிற்சண் டசன் றில்லைக்
 கதிர்ப் பொதுவி னடக்கடவுள் வடுகன் காழி
 பணைமருவு மாந்துறையி னிரவி யாகும்
 பரமனெழிற் பதமலருக் கன்பு மிக்கீர். 4

தல விசேடம்

இடைமருதீ சனைப் பணிதற் கொருவ ரெண்ணுற்
 றெழுந்திடி லங்கவர் வினையு மெழுந்து நிற்கு
 நடையுறிலவ் லூர்நோக்கிப் புறலூர் நோக்கி
 நடக்குமது சொல்லாம லவர்க ளேகத்
 திடமிலரா யுடனெருகாற் றிரும்பி னாலுந்
 திரும்பாது சென்றவினை சென்ற தேயாம்
 புடவிபுகழ் காசியினுற் றிலகு கங்கைப்
 புனல்படிந்து வருபலன்மற் றவருக் கெய்தும். 5

மூர்த்திச் சிறப்பு

தெரிசனஞ் செயினு மோர்காற் றீயபா தகமென் றோதுந்
 துருசக ளெவையுந் தீயிற் றோய்ந்தநுண் பஞ்சி யென்ன
 விரிசுட ரிரவி தோன்ற வெவ்விருட் குலங்க ணீங்கும்
 பரிசென வகலு மாங்கே பகையொடு பிணியுந் தீரும். 6

வரகுணதேவர் பணி

படிபுரந்திவ்வா ருங்கினி திருக்கும் பஞ்சவ
 னிலங் கெழின் மருதக்
 கடவுளைத் தினமுஞ் சதவலம் புரிந்து
 காலங்க டொறும்பணிந் தேத்திக்

குடதிசை வாயிற் கோபுர மியற்றிக்
கூடல்வாழிறையவன் றனக்கு
வடதிசை வயிளோ ராலய மிழைத்து
வணங்கிப்பி னரும்பணி செயுநாள்

7

மருதிதையவனை நோக்கிநங் கயிலை
மணிதிகழ் கொடுமுடி கடுக்கு
மொருமதில் வகுத்து நமதுரைப் படிநீ
யொருவலம் புரியினுள் லஃது
பரவுமா யிரநே ராமென வுரைத்தான்
பரவிமற் றவன்சில பகலில்
விரவுமத் திறஞ்செய் திறைஞ்சினு னரனு
மீனவ கொண்டுநா மென்றான்.

8

நூற் பயன்

போற்றலுறு மருதவனப் புராண மென்னப்
புகலிதனைப் படிப்பவர்கள் கேட்போரியாரு
மாற்றரிய வினையினொடு பகையை வென்று
மன்னு நெடுஞ் செல்வமொடு மகவுமெய்தித்
தேற்றலுறு புவியினிடை நீடு வாழ்ந்து
திகழுறுவிண் ணுலகில்வள ரின்பந் துய்த்துச்
சாற்றரிய பரஞான மருவி ஈசன்
சரணபங் கயநிழல்வீற் றிருப்பர் மன்தோ.

9

கிருச்சிற்றம்பலம்

பிற் சேர்க்கை.

இஷ்டரோமன் வரலாறும் தீர்த்தச் சிறப்பும்.

வடக்கே மிதிலையை ஆண்டவன் இஷ்டரோமன். அவன் நெடுங்காலம் புத்திரப் பேறின்றி வருந்தினான். முனிபுங்கவர்களை நாடித் தன் துயரத்தைக் கூறினான். உதங்க முனிவர் திருவிடைமருதூர் தலச்சிறப்பைக் கூறி இத்தலத்துக்கு வருமாறு பணித்தார், மன்னனும் தன் மனைவியாகிய சுகேசியோடு இத்தலத்தை அடைந்து, நாள் தோறும் காருண்யாமிருத தீர்த்தத்தில் நீராடி மகாலிங்கப் பெருமானை வழிபட்டு வருவானாயினான்.

சில நாட்களில் சுகேசி கருவுற்றாள். அரசன் அது முதலே பலவகை அறங்களைச் செய்து வருவானாயினான். சுகேசியும் நல்ல வேளையில் ஆண்மக வொன்றைப் பெற்றாள். அரசனும் ஆண்டவனுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்து தன்னாடாகிய மிதிலையை அடைந்தான்.

மகனுக்கு மணப் பருவம் வந்ததும், காசி ராஜன் மகளைக் கேட்டுத் தன் பரிவாரங்களுடன் காசி நகரையடைந்தான். அவ்வரசனும் இவனைத் தக்க முறையில் வரவேற்றுத் தனியே இவன் தங்க இருப்பிடமும் கொடுத்தான். மாளிகையை அடைந்த இஷ்டரோமன் மறுநாள் நீராடுதற்பொருட்டுத் தன் மகனுடன் கங்கைக் கரையை யடைந்தான். அந்தச் சமயம் சூரியன் மேஷ ராசியில் தோன்றும் சித்திரை விஷு புண்ணிய காலம் ஆகும். கங்கை முதலாய நதிகள் அப்பொழுது இத்தலத்துக்கு நீராட வருவார்கள். கங்கையும் இஷ்டரோமன் மகனாகிய

பிருதுகீர்த்தியுடன் இத்தீர்த்தத்தை யடைந்தாள். காசியில் கங்கையில் மூழ்கிய பிருதுகீர்த்தி கண்டோர் வியப்புறக் காருண்யாமிருத தீர்த்தத்தில் எழுந்தான். அவனது தோற்றத்தினைக் கண்ட சோழ அரசனும் அவனைத் தனது அரண்மனையில் வைத்து ஆதரித்தான். இஷ்டரோமன் இறையின் திருவருளால் நடந்தனவற்றை யறிந்து, உடனே புறப்பட்டுச் சில நாட்களில் இத்தலத்தினை யடைந்தான். இறைவனை வழி பட்டான். தன் மகனைக் கண்டான். சில நாட்கள் இத்தலத்தில் பிருதுகீர்த்தியுடன் தங்கி வழிபட்டு இறைவனிடம் விடைபெற்றுக் காசிக்குச் சென்றான். காசிராஜன் மகளைத் தன் மகனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தான். பின் தன் தலை நகராசிய மிதிலைக் குச் சென்று அரசாண்டு வந்தான். இவ்வரலாற்றுச் சிறப்பு இன்றும் இத்தீர்த்தத்தில் சித்திரை விஷுவில் திருவிழாவாக நடைபெற்று வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வரகுண பாண்டியர் வரலாறு

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகராகிய மதுரையிலே வைதிக நெறியும் சைவ நெறியும் தழைத் தோங்கச் செங்கோல் செலுத்திய வரகுணர், பாண்டிய அரசர்களுள் பெருஞ் சிறப்புடையார். அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங் கடமைகளுள் ஒன்றாய் வேட்டையாடுதலைச் செய்து திரும்பி வருங்கால் பொழுது மறைந்தது. அது பொழுது பாண்டியர் வரும் வழியில் ஒரு பிராமணன் அயர்ந்து கிடந்தான். அவன் கிடந்தது அறியாது அரசர் ஏறிவந்த குதிரை அவன் மீது இடற அப்பிராமணன் இறந்தான். அரசர் இச்செயல் அறியாது நகரடைந்தார். கொலைத் தீமையும் அரசரைப்பற்றி மிகவும் வருத்தியது.

கொலைத்தீங்காய் பிரமஹத்தி அரசரைப் பற்றியதும், அரசர் ஒரு சமயம் பெருமூச்சு விடுவார்; பிரமை பிடித்தவர் போல் நிற்பார்; தானே சிரிப்பார்; கையைக் கொட்டுவார், ஆடுவார், பாடுவார்; அலறுவார்; திகைப்படைவார்; இடையே சற்று நல்லறிவினையும் பெறுவார். இவ்வளவு செயலுக்கும் அவரை ஆளாக்கியது பிரமஹத்தியே.

இவ்வாறு அரசர் வருந்தும் நிலையில் அறவேவார் கூற்றுக் கிணங்கப் பலவகை அறங்களைச் செய்தார். ஒன்றினாலும் அப்பொல்லாங்கு நீங்கவில்லை. 'திராத நோய்க்குத் தெய்வமே கதி' என்பதுபோல் இறைவனை எண்ணிக் குறையிரந்தார். பெருமானும் அசரீரியாகச்

சில நாளில் நீ திருவிடைமருதூரை அடைவாய்; அச்சமயம் இப்பழி உன்னைவிட்டு நீங்கும்; கவலற்க என்று கூறிற்று.

இந்நிலையில் சோழ அரசன் பாண்டிய நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தான். வரகுண தேவரும் தன்னை எதிர்க்க வந்த சோழ அரசனோடு போரிட்டு அவன் புறங்காட்டி ஓடவும் விடாது துரத்திக் கொண்டே வந்து இத்தலத்தை அடைந்தார். தலத்தையடைந்ததும் பகையை மறந்து குரு புஷ்யமாதலால் பூசத் துறையில் நீராடித் தானங்கள் பல செய்து பின் காருண்யாமிருத தீர்த்தத்திலும் நீராடித் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றார். பாண்டியரைப் பற்றியிருந்த பிரமஹத்தியும் செய்வதறியாது நடுங்கி வெளியே நின்று விட்டது. அரசர் இறைவரை வழிபட்டு மகிழ்ந்து அவரது கூற்றுப்படி மேல் கோபுரவாயில் வழியாக வெளிச் சென்று, இவ்வூரிலேயே நிலைத்துத் தங்கும் எண்ண முடையவரானார். அதற்கேற்ப மாளிகையும் அமைத்துக் கொண்டார். அதுவேயுமன்றி தன் குல தெய்வமாகிய சோமசுந்தரப் பெருமானுக்கு ஒரு ஆலயம் அமைத்து மேலைக் கோபுரத்தையும் தன் பெயரால் கட்டி முடித்து இறை பணி செய்து வாழ்ந்து வந்தார்.

வரகுண தேவர் இவ்வாறு வழிபட்டுக் கொண்டு இருக்கும் நிலையில், கைலையங்கிரியை ஒப்ப ஒரு பிரகாரம் அமைத்து அதனை வலம் வருக என்று சிவபெருமான் ஆணையிட, அவ்வாறே கொடுமுடிப் பிரகாரத்தினை எடுத்து வலம் வரலானார்.

மற்றொரு நாள், ஊர் காவலர்கள் கொடிய கள்வ நெருவனைச் சிரச்சேதஞ் செய்யும் பொருட்டுக் கொண்டு செல்வதைக் கண்டார். அவன் நெற்றியில் திருநீற்றுக்

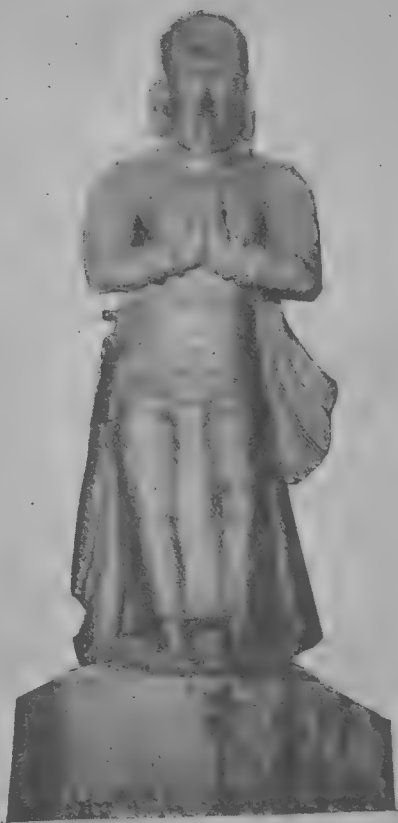
குறியினைக் கண்டார். அக் குறியின் பெருமையை அரசர் நன்குணர்ந்தவராதலால் உடன் அவனது கட்டுக்களை அவிழ்த்து இன்சொற் கூறி விட்டுவிட்டார்.

வேறொரு நாள், ஊரின் புறத்தே நரிகள் இரவில் ஊளையிட்டன. அவ் வொலியைக் கேட்டதும் ஆலவாய்க் கடவுளை அன்புடன் அவைகள் அழைக்கின்றன என்று எண்ணி; அவைகளைக் கொணரச் செய்து நல்லாடைகள் போர்த்தி யனுப்பினார்.

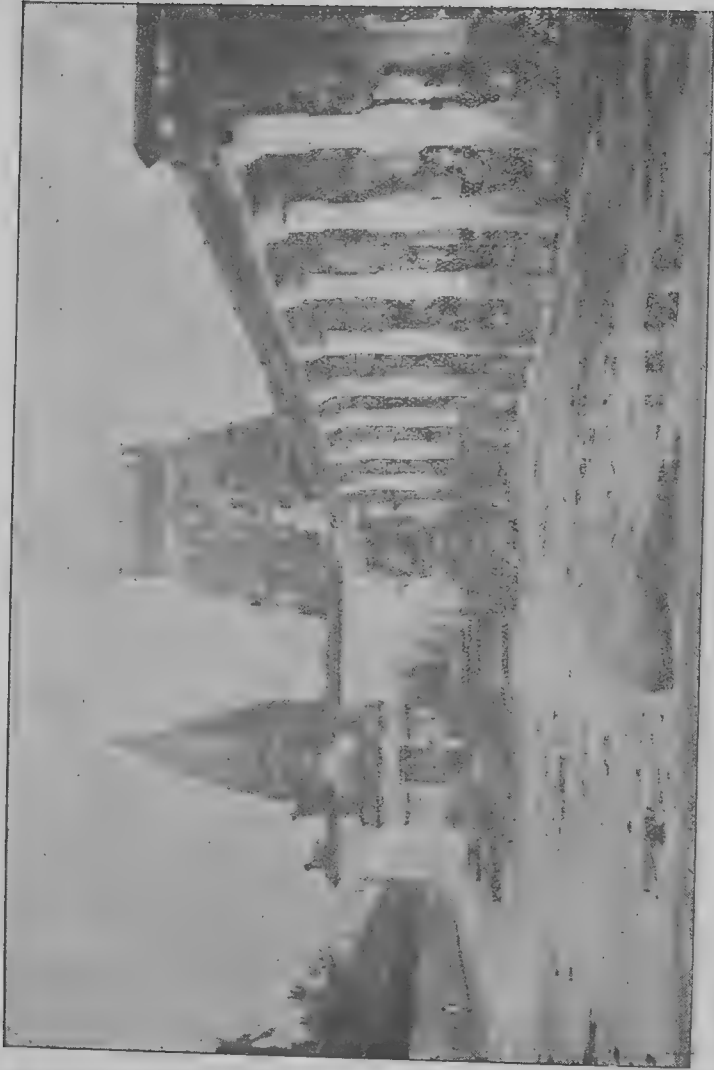
பின்னொரு நாள் தடாகத்தில் தவளைகள் ஒலி செய்வதைக் கேட்டு “இவைகள் ஹர ஹர என்று ஒலிக்கின்றன” என்று நினைத்து நவமணிகளையும் பொற்காசுகளையும் அக்குளத்தில் வாரி இறைத்தார்.

ஒரு சமயம் இவர் பிரகாரத்தை வலமாக வரும் பொழுது இறைவன் திருமுழுக்குக்காக உலர்த்திய எள்ளைக் கோயில் பணிவிடைக்காரன் ஒருவன் எடுத்துண்ணக் கண்டார். “நீ இதனை உண்ணலாமா” என்று வினவினார். அவன் உடனே “எள்ளுண்ட கட்டளைத் தீர்க்கவேண்டும்” என்னும் பழமொழிப்படி ஸ்ரீ ஜோதிர்மகாலிங்கப் பெருமானுக்கு மறு பிறவியிலும் அடிமையாய் வருவான் வேண்டி உண்கின்றேன்” என்று கூற “அவ்வாறாயின், எனக்கும் அதிற் கொஞ்சங் கொடு” என்று கூறி அப்பணியாளின் எச்சிலெள்ளை வாங்கியுண்டார்.

வரகுண பாண்டியர் முறையாக வலஞ் செய்து வருங்கால், சந்நிதியின் முன்னே நாய் மலங் கிடக்கக் கண்டார். உடன் முதல் வலந் தொடங்குங்கால், இதனை எடுப்பவர்க்கு

வரகுணபாண்டியர்

அஸ்ஸடேதுப் பிரஹாரம்.

எந் நாட்டில் நாலிலொரு பங்கு கொடுப்பேன் என்று எண்ணினார். இரண்டாம் முறை “அரைப் பங்கு” கொடுப்பதாகவும், மூன்றாம் முறை முக்காற் பங்கு கொடுப்பதாகவும், நான்காம் முறை முழுவதும் கொடுப்பதாகவும் எண்ணி வலம் வந்தார். அப்படியும் அது எடுபடவில்லை. பின் அதனைத் தானே எடுத்தார்.

ஒரு முறை வீதியை வலமாக வரும்பொழுது, வேப்ப மரங்கள் யாவும் நன்றாகப் பழுத்திருந்தன. அப்பழங்கள் யாவற்றையும் சிவமாக எண்ணி அம் மரங்கட் கெல்லாம் மேல் விதானம் கட்டுமாறு செய்வித்தார்.

இறைவன்பால் பேரன்பு கொண்ட வரகுண தேவர் தாம் மணந்து கொண்ட சோழ அரசன் மகளை அந்தப்புரத்திலே பார்த்தார். இப் பெண் “இறைவனுக்கே யுரியள்” என்று எண்ணி உடன் யாருமறியா வண்ணம் அவளை அழைத்துக் கொண்டு ஆலயத்தை அடைந்தார். பெருமான் முன் நின்றார். இறைவனே “இப் பெண்ணை ஏற்று அருள் செய்க” என்று வேண்டிக் கொண்டார். அடைத்த கதவைத் திறக்குமாறு தட்டினார். சிவபெருமான் கதவைத் திறந்து “வரகுண! வருக” என்று அழைத்தார். பாண்டியர் தேவரீர் இப் பெண்ணை அங்கீகரித்து அருள் செய்க என்று வேண்டிக் கொண்டார். சிவபெருமான் வலக்கை மட்டும் வெளியே தெரிய அப் பெண்மணியை ஆட்கொண்டருளினார். அது கண்டு அரசர் நான் தொட்ட கை என்று அதனை ஏற்கவில்லையா என்று வருந்த “உனது அன்பு வெளிப்படவே இவ்வாறு ஆண்டு கொண்டோம்” கவலற்க என்று கூறினார். அரண்மனையில் உள்ளோர் இவர்களை யாண்டுந் தேடிக்காணாமல் பின் அரசர் உணர்ந்த உணர்ந்தனர்.

மறுநாள் கோயில் அலுவலர்களும், குருக்களும் கதவைத் திறந்து பார்த்து இறைவன் திருவுருவத்தின் மீது கை விளங்கக் கண்டு கவலை யடைந்தார்கள். இறைவனும் முன் சொல்லியவாறே அப் பெண்ணின் கையை உள்ளே வாங்கினார். எல்லோரும் கண்டு வியப்புற்றார்கள்.

அன்னநடைப் பெண்ணுமுதையுடனழைத்துக் கொண்டுபிற ரறிந் திடாது, சென்னிமதி தொடுமெழிற் றன் மனையொடுவீ தியுங்கடந்து சென்றுகோயின், மன்னுகடைத் தலைநின்று மருதநா யகவென்றான் வல்லையாங்கே, யென்னிறைவன் மணிக்கதவு திறந்து வர குணவருதி யென்றான் மன்கோ.

வையைவள நாடனெங்கண் மருதிறைவன் முன்ன னுகி வணங்கி நின்றங், கையவுனக் சிவடகுமென்றுளத் தினைடைக் குறித்திட்டே னடியே னிங்க, னுய்யும் வகை கொண்டருணீ யின்றேல்மற் றுய்யேனென் றுறைத்தா னோர்முன், கையொழிந்த வுருவனைத்துந் தனதுரு விற் கரந்திட்டான் கருணை மூர்த்தி.

அத்திறமீ வைகோக்கி யிஃதெளியேன் ரொட்டதென வகற்றி விட்ட, கைத்தலங்கொ லென்றனன்கண் ணுத லிதுவு முனதன்புங் காலைப் போதின், முத்தமிழோ யுல கறியக் கோடு மென்ற னவன் மகிழ்ந்து முன்றிலுற்றான், மொய்த்தமணிக் கதவமெலாங் கடிதுகாப் பாயினவான் முன்பு போல.

இவ்வாறு வரகுண பாண்டியர் இத்தலத்தில் பலநாள் தங்கி இறைவனை வழிபட்டு மதுரை சென்றார். மதுரையில் இறைவன் சிவலோகங் காட்டக் கண்டு பன்னா ளாண்டு சிவப்பேறு பெற்றார். இவ்வரலாற்றுச் சிறப்பைத் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள வரகுண தேவர்க்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலத்தாலும் அறியலாம்.

அஞ்சத்துவசன் வரலாறு

அஞ்சத்துவசன் என்னும் அரசர் சோழ நாட்டை உறையூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டுவந்தார். அவர் அழகு, அறிவு, ஆற்றல் முதலாய எல்லா நலங்களும் நிரம்பப் பெற்றவர். அவரது நண்பர் அந்தண மரபைச் சேர்ந்தவர். மித்திரன் என்னும் பெயரினை உடையார். மித்திரரோடு அரசர் புராண ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். அவ்வாராய்ச்சியில், காசியின் சிறப்பை உணர்ந்த மன்னர் கங்கையில் நீராட விரும்பினார். ஆனால் இவரோ மன்னர் மன்னர் ஆதலால் பிற நாட்டுக்குப் போக முடியவில்லை. ஆகவே மித்திரரைக் கங்கை சென்று நீராடித் தனக்கும் கங்கை கொண்டு வருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அல்லாமலும் மித்திரர் மனைவியின் தனிமை நோக்கித் தானே காவல் புரிவதாகவும் கூறினார். மித்திரரும் அரசரது வேண்டுகோட்கிணங்கிக் காசிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

அரசர் மித்திரருக்கு அளித்த வாக்குறுதியின்படி தன் நண்பர் ஆகிய மித்திரர் இருக்கும் வீதியை முன்னிலும் சிறப்பாகக் காவல் புரிந்தார். அத்துடன் தானும் நாள் தவறாது சென்று பக்கத்து வீட்டில் தங்கிக் காவல் புரிந்து விடியற்காலம் அரண்மனைக்குத் திரும்புவது வழக்கம். இந்நிலையில் காசிக்குச் சென்ற மித்திரர் ஊருக்குத் திரும்பினார். ஊர் அடைந்த சமயம் பொழுதாகிவிட்டதால் நேரே அரண்மனைக்குச் செல்லாது தன் வீட்டையடைந்தார். வீட்டையடைந்தவர் தன் மனையாளுக்குக் காசி சென்று வந்த வரலாற்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

வழக்கம் போல் காவல்காக்க வந்த அரசர் வேற்றார் மாறுபட்ட குரலைக் கேட்டு யாரோ காழுகனோ அன்றிக் கள்வனோ வீட்டில் புதுந்து விட்டான் என்று எண்ணினார் அப் பார்ப்பனியோ கற்பின் மிக்கவள். ஆதலின் இவன் கள்வனாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, வீட்டின் கூரை வழியாகக் கீழிறங்கி ஒன்றும் விசாரியாது மித்திரரைக் கொலை செய்துவிட்டார்.

கணவன் வெட்டுண்டதைக் கண்ட மனைவி பலவாறு புலம்பினாள். தன் தவற்றை யுணர்ந்த அரசர் மனம் நடுங்கிச் செய்வதறியாது திகைத்தார். கொலைப் பாவ மாகிய பழியும் மன்னரைப் பற்றியது. மன்னர் பல சிவ தலங்களையும் அடைந்து வழிபட்டுத் தானங்கள் பல செய்தார். முடிவாகத் திருவிடைமருதூரை அடைந்து பூசத் துறையிலும். காருண்யமிருத தீர்த்தத்திலும் நீராடிச் சிவபெருமான் திருவடியை வணங்கினார். அவரைப் பற்றியிருந்த பிரமஹத்தியும் வெளிக் கோபுர வாயிலிலேயே தங்கிவிட்டது. அரசரும் சிலகாலம் இத் தலத்தில் தங்கி இறைவனை வழிபட்டு இறுதியில் சிவப் பேறடைந்தார். அப் பிரமஹத்தி இன்றும் இரண்டாங் கோபுர வாயிலில் தங்கியிருக்கும் தோற்றத்தைக் காணலாம்.

நாயடியார் வரலாறு

சிவத்துரோகன் செய்த ஒருவன் பல தாழ்ந்த பிறவி களைப் பெற்றுக் கடைசியில் நாயாகப் பிறந்து ஊர் ஊராகத் திரிந்தான். இவ்வாறு திரிந்து வருங்கால் ஒரு சமயம் அது திருவிடைமருதூரை அடைந்து, சிவயோகியார் ஒருவர் தங்கியிருந்த திரு மடத்தின் முன் சென்று மிக மெலிவுற்ற நிலையில் படுத்திருந்தது. சிவயோகியாரும், அந்நாயைக் கண்டு மனமிரங்கி, தான் வீடுதோறும் சென்று யாசித்து வந்த சோற்றில் தான் உண்டு, எஞ்சியதை அந்நாய்க்குப் போடுவது வழக்கம். எச்சிற் சோற்றையுண்ட நாயும் நன்றி மறவாமல் அம்மடத்தின் முன்பே தங்கியிருந்தது.

சிவயோகியின் எச்சிற் சோற்றையுண்ட நாய் மறு பிறவியில் காசிபரசனின் பெண்ணாகப் பிறந்தது. ஆனால் பழம் பிறவியின் நினைவும் அப்பெண்ணுக்கு இருந்து வந்தது. காசிபரசனும் தன் பெண்ணுக்கு ஏற்ற கணவன் சோழ அரசனே எனத் துணிந்து அவனுக்கே தன் மகளை மணஞ் செய்து கொடுத்தான்.

மண வாழ்க்கை நடத்துகின்ற அப் பெண் மண னிடம் மருதீசரை மனம், மொழி, மெய்களால் வழிபா டாற்ற வேண்டும் என்ற தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித் தாள். மன்னனும் உடன்பட்டு அனுப்பினான். அப் பெண் இடைமருதூரை அடைந்து பூர்வம் தான் கிடந்த சிவயோகியாரின் மடத்தை யடைந்தாள். அவர் கேட்கத் தன் வரலாற்றைத் தானே கூறினாள்.

அப் பெண்ணின் வரலாற்றறிந்த சிவயோகியார் தவத்தின் உயர்வு பழுதாயிற்றே என்று மருதீசரிடம் முறையிட்டார். எனது சேடத்தை உண்ட நாய்க்கும் மறுபிறவி ஏற்படலாமா? என்று வருந்தினார். இறைவன் யோகியாரது வேண்டுகோட் கிணங்கி ஜோதி வடிவமாக விளங்கினார். அச்சோதியில் முதலில் அப் பெண்ணும், பின் சிவயோகியாரும் இரண்டறக் கலந்தார்கள். பார்த்தோர் அனைவரும் பரமானந்தங் கொண்டார்கள்.

இன்றும் இக்காருண்யாமிருத தீர்த்தத்தின் கீழ்பால் நாயடியார் கோயில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

க ல் வெ ட் டு க் க ள்

No. 124.

On the north wall of the Central Shrine in the Mahalingaswami Temple at Tiruvudaimarudur.

The inscription is dated in the 4th year of PARAKESARI VARMAN and registers that assembly of Tiraimur, the merchants of Tiruvudaimarudil (the modern Tiruvudaimarudur), the trustees and other officers of the temple assembled in the theatrical hall of temple. It is stated that the stones which bore the original inscriptions regarding these gifts were placed in underground cellars and when the temple was renovated, true copies were made of them and that from these copies the documents were re-incised on the stone walls of the renovated temple. One such gift was that made by Kaduppattigal. Nandipuottaraiya for burning a lamp called KUMARAMDR TANDAM

The acting of dramas in temples is mentioned in a Tanjore inscription of the time of Raja Raja I. The present record contains, though incidently, an earlier reference to dramatic performances, by introducing the term “நாடகசாலை” in line I. The inscription gives us also an idea of how the important

documents of a temple were engraved on stones, and preserved in underground cellars and how when the temple had to be renovated they were copied over and re-engraved. Kadupattigal Nandipuottaraiyar may possibly be Nandi Varman, Pallavamalla of the Udayendiran grant 4

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோப்பரகேசரி வன்மர்க்கு யாண்டு ச-ஆவது நாள் நூஉயரு-னால் திருவிடைமருதில் தேவர் நாடகசாலையில் இத் தேவர் ஸ்ரீ கார்யம் திருத்தக் கடவ திரைமூர் ஸபையாரும், திருவிடைமருதில் நகரத்தாரும், திருக்கோயிலுடையார்களும் தேவர் கணக்கு மருதன் பிரமகுட்டனும் ஸ்ரீ கார்யமாராய்கின்ற பூசலான்குடையாரும் இருந்து தேவற்கு வைத்த பொலியூட்டினால் வைத்த விளக்கு ஆராய்ந்த இடத்து இத்த ஸ்ரீ கோயில் கற்றளி எடுப்பதற்கு முன் பொலியூட்டுக்குப் பிரமாணமாய் உள்ள கற்கள் எல்லாம் அடிமனை கீழே இட்டி கல்லின்படி எடுத்துக்கொண்டு இட்டமையில் முன்படி எடுத்தபடி மாற்றின பரிசே திருக்கற்றளிமேல் கன்மேல் வெட்டிக் கொள்கவென்று ஏவக் கன்மேல் வெட்டின படி காடுபட்டிகள் நந்திப் போத்தரையர் குமார மார்த் தாண்டன் என்னும் விளக்கினுக்கு வைச்ச பொன் சுய இப்பொன் அறுபதின் கழைஞ்சும் கொண்ட திரைமூர் ஸபையார் அட்டக் கடவதான நெய் உரியினால் விளக்கு க. உம்.

குறிப்பு:—

காடுபட்டிகள் = பல்லவர்கட்குரிய பட்டப்பெயர்.

அட்டக்கடவது = கொடுத்து உதவுவது

இக்கோயில் இரண்டாவது முறை திருப்பணி செய்யப் பட்டது என்பதை இக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. இக் கோயிலில் குமார மார்த்தாண்டன் என்னும் பெயரினை உடைய திருவிளக்கு நெய்யினால் எரிப்பதற்கு 60 கழஞ்சு பொன் கொடுத்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. கற்றளி யெடுப்பதற்கு முன் கல்வெட்டுக்களை படியெடுத்துக்கொண்டு பின் அந்த இடத்திலேயே அவைகளை வெட்டுதல் அக்கால மரபு அக் குறிப்பினை வலியுறுத்துவதே இக் கல்வெட்டாகும். இக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் நாடகசாலை நாடகம் நடப்பதோடு, கோயில் அலுவல்களைக் கவனிக்கும் ஆணையாளர்கள் கூடுமிடமாகவும் விளங்கிக் கொண்டிருந்தது என்பது அறியற்பாற்று.

No. 138.

**On the South wall of the Central Shrine in the
Mahalingaswami Temple,
Tiruvidaimarudur.**

The importance of this inscription consists in the fact that it furnishes both the Kaliyuga year and the regnal year of King Uattama Chola and thus enables us to fix the year of accession of the Sovereign. Since the 13th year of the King corresponded the Kali 4083 (A. D 981-982), it follows that he must have ascended the throne in A. D. 969-70 His latest year known so far is the 16th, which brings the close of his reign down

to the date of accession of his successor. Raja Raja-I which has been calculated and found to be 985-6. A D.

The name Simha Vishnu Chatruvadimangalam given to Kanjanur shows that the Conquest of the Chola dominion by the Pallava King Simha Vishnu so specifically claimed for him in the Velur Palaiyam plates 4 must evidently have been based on actual facts.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கலியுக வருஷம் நாலாயிரத்து எண்பத்து மூன்று உத்தம சோழராகிய கோப்பரகேசரி வன்மார்க்கு யாண்டு யௌவது வடகரை நல்லாற்றூர் நாட்டு பிறும்ம தேயம் கஞ்சனூராகிய சிம்மவிஷ்ணு சதுர்வேதி மங்கலத்து பெருங் குறிப்

குறிப்பு:—

சதுர் வேதிமங்கலம் என்றால் இரண்டு மூன்று ஊர் களைத் தன்னகத்தே அடக்கிய ஒருபகுதி.

நான்கு வேதங்களிலும் வல்லவர்கள் நிறைந்திருக்கும் இடத்தினைச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு.

No. 202.

**On the north wall of the Central Shrine in the
Mahalingaswami Temple at
Tiruvidaimarudur.**

The record is dated in the 4th year of the reign of Parakesari varman who took the head of the Pandya King and provides for the dance called Ariyakkuttu by KIRATTIMARAIKKAADAN alias Tiruvelai Araichchakkai in the temple of Tiruvidaimarudil. The theatrical hall where the temple servants, the merchants and the King's Officer Koyilmayilai alias Parantaka Muvendavelan, met together to decide this question appears to suggest that the ARIYAKKUTTU, dance must have been a regular dramatic performance in which dancing and singing were evidently given a prominent place.

SAKKAIKUTTU which is referred to in some other inscriptions of the time of Rajendra Chola was evidently another variety of a dramatic dance (See Madras Epigraphical report for 1915, page 98, paragraph 27.)

Ariyam and Tamil are mentioned as the two recognised varieties of dance, in the commentary of Adiyarkkunallur on the Text lines 12-25 of chapter III of Silappadigaram (See Dr. V S. Ayyar edition page 63.) That these must have been also accompanied by music is inferred from a reference made to these very two terms in a Tanjore inscription of Raja Raja I

The King Parakesarivarman who took the head of the Pandiya King must evidently be Aditya II. Karikala the son of Sundra Chola Parantaka II. The name Sirrign Udayan Koyil-mayilai alias Parantaka Muvendavelan appears in 200 above. His name also occurs frequently in the records of Uttama Chola Madhurantaka as Madhurantaka Muvendavelan.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ பாண்டியன் தலைகொண்ட கோப்பர கேசரி பந்மர்க்கு யாண்டு ச-ஆவது திருவிடைமருதில் ஸ்ரீ மூலஸ்தானத்தில் பெருமானடிகளுக்கு ஆரியக் கூத்தாட ஸ்ரீ கார்யம் ஆராய்கின்ற அதிகாரிகள் சிற்றிங்கண் உடையான் கோயில் மயிலையான பராந்தக மூ வேந்த வேளாரும் திரைமூர் ஸபையாரும் திருவிடைமருதில் நகரத்தாரும் தேவகந்மிகளும் நாடக சாலையிலேயிருந்து கித்தி மறைக்காடன் ஆன திருவெனை அறை சாக்கைக்கு நிவந்தம் செய்து குடுக்க என்று ஏ வ ல ர ல் இத்தேவர் தேவதானம் விளங்குடி நிலத்தில் பநெச்சரி பத்துஉள்பட நிலம் வேலியும் இவ்வாண்டின் எதிராமாண்டு முதல் இவ்

நிலங்கொண்டு தைப்பூசத் திருநாளில் ஒரு கூத்தாடுவதாகவும் திருத்தும் ஆடின பிற்பிறை நாள் துடங்கி மூன்று கூத்தாடுவதாகவும் வைக்காசி திருவாதிரையின் பிற்பிறை நாள் துடங்கி மூன்று கூத்தாடுவதாகும், ஆக இந்தக் கூத்து ஏழும் இங்கு ஆடுவதாகவும் பண்டாரத்தே பதினாறு கல நெல் கொற்று பெறுவதாகவும். இந்நெல் அழிவில் அடைப்படி நெல்லும் கொற்றும் இரட்டி அவ்வாண்டையின்.

குறிப்பு:—

நிவந்தம் செலவு செய்து கொள்ளக் கொடுக்கும் நிலம். இக் கல் வெட்டால் இக்கோயிலில் நாடகசாலை இருந்த தென்பதும் அச்சாலையில் கித்தி மறைக்காடன் சாக்கைக் கூத்து ஆடியதாகவும், அக்கூத்து தைப்பூசப் பெருவிழாவில் நான்கும், வைக்காசி விழாவில் மூன்றும் நடைபெற்று வந்ததாகவும் அறியக்கிடக்கின்றது. கொற்று = செலவுக்குப் பெற்றுக் கொள்வது.

No. 203.

On the same wall.

The Officer Sirrenganudaiyan Parantaka Muvendavelan who has been mentioned in the previous records (Nos. 200 to 202) is stated to have enquired into the temple affairs and to have enhanced the scale of offerings from the unpaid balance of paddy collected from the assembly of Tiraimur which was a devadana village of the

temple The record belongs to the 4th year and the 170th day of the reign of Parakesari Varman, who took the Head of the Pandiya king.

As shown in the Madras epigraphical report for 1916, page 118 paragraph 15, the days given after the reign year of the king have to be taken, as those that expired after the completion of that year.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ பாண்டியனைத் தலைகொண்ட கோப்பர கேசரி பந்மார்க்கு யாண்டு ௪-ஆவது நாள் ஈளயினால் திருவிடைமருதில் ஆள்வார் கோயில் முன்பில் கூடத்தே திருவிடைமருதில் ஆள்வார் ஸ்ரீ கார்யம் ஆராய்கின்ற அதிகாரிகள் சிற்றிங்கண் உடையான் கோயில் மயிலைஆன பராந்தக மூவேந்தவேளான் திருவிடைமருதில் ஆள்வார் தேவதானம் திரைமூர் தேவதான பிருஹ்மதேயமும் ஸாத நப்படி கேட்டு ஸாதனத்தில் திரைமூர் தேவதானம் குடி ளிக்கி கிடந்தமையிலும் திரைமூர் தேவதான ஸ்வதேயம் ஸாதநப்படி பஞ்சவாரம் இருநூற்று அம்பத்து அறு கல நெல் அட்டக் கடவார்கள். படிமாற்றுகேட்டு படிமாற்றில் நூற்று அறுபதின் கலமே அட்டவருகின்றமையாலும் திரைமூர் தேவதானம் இருபதிற்றுவேலியும் குடி ளிக்கிச்சில்லை என்று எண்ணாற்றுக் கலமே அட்டிவாரா நின்றமையால் திரைமூர் தேவதானம் செய்தபடி ஸாத நம் கொடுவருக என்று ஸாத நம் கேட்டு இந்த ஸாதநத்தில் குடி ளிக்கிக் கிடந்தமையில் இன்னிலம் இருபதிற்றுவேலியும் இவற்கே யாண்டு ௧-௩ ஆவது ஓலை ப்படி திருவிடைமருதன் என்னும் மரக்காலால் இரண்டாயிரத்

தெண்ணூற்றுக் கலத்துக்கும் அடை ஓலைப்படி ஆ.....
த்தும் இத்தேவர் தேவதான பிருஹமதேயம் திரைமூர்
 ஸபையார் முன்பு நூற்று அறுபதின் கலமே அட்டி வரு
 கின்றமையால்..... ஸாத நம் கேட்டு இந்த ஸாதநத்
 தில் பஞ்சவாரம் இருநூற்று அம்பத்தறு கல நெல் அட்
 டக் கடவர் களாதமையிலும் இப்பரிசு முதலாக்கி இத்
 தேவருடைய முன்பில் படிமாற்று கேட்டு ஏற நிவந்தஞ்
 செய்து.....ன்று ஸ்ரீ கார்யம் ஆராய்கின்ற அதிகாரிகள்
 சிற்றிங்கண் உடையான் கொயில் மயிலை ஆன பராந்தக
 மூவேந்த வேளான் ஏவ திரைமூர்.....திருவிடைமருதில்
 நகரத்தாரும் இருந்து நிசதப்படி படி மாற்று நிவந்தம்
 செய்தபடி ஆள்வார்க்கு செந்நெல் குத்தல் அரிசிய் சிறு
 காலைக்கு திருவமுதரிசி பன்னிரு நாழியும் உச்சம்பொழு
 தைக்கு திருவமுதரிசி பதின் அஞ்ஞாழியும் உச்சம்
 பொழுதைக்கு பவி அ.....யும். இராவைக்கு திருவமு
 தரிசி பன்னிரு நாழியும் இராவைக்கு பவியரிசியும் அர்த்த
 யாமத்துக்கு திருவமுதரிசி எண்ணாழியும் பிள்ளையார் கண
 வதியார்க்கு சிறு காலைக்கு திரு அமுதரிசி இரு நாழியும்
 ஆக.....அமுதரிசி அம்பத்து முன் நாழியும் அரிசி
 தூணிப்பதக்கு அஞ்ஞாழியும் தூப்பருப்பு நிசதி நாநாழி
 உரியும் பிள்ளையார்க்கு பருப்பு உரியும் பலகாயம் நிசதி
 மிளகு ஆழாக்கும் கடுகு உழக்கும் கறி அமுதுக்கு காய்
 கறி அமுது ஒன்றும் புளிங்கறி அமுது ஒன்றும் பொறிக்
 கறி அமுது ஒன்றும் நிசதி சர்க்கரை அமுது நாற்பலவரை
 யும் வாழைப்பழம் நிசதம் இருபதும் நெய் அமுது நிசதி
 நாழி உரியும், தயிரமுது நிசதி எண்ணாழியும் அடைக்காய்
 அமுது நிசதி எண்பதும் வெற்றிலை அமுது தெரிமுன்று
 பற்றும் னூற்றமுதும் உப்பமுதும் இப்பரிசு நிவந்தம்
 ஆக்கி இதுஸாதித்தவல் இது பம்மாகேஸ்வர ரட்சை.

குறிப்பு:—

பஞ்சவாரம் = ஐந்திலொருவாரம்

நிசதம் = நாள்

திருவிடைமருதன் = கோயில் மரக்கால்

ஸ்ரீ கார்யம் = கோயிற் கருமங்களைக் கவனிப்போர்.

இக்கல் வெட்டால் கோயிலில் நாள்தோறும் நடக்கும் நடைமுறை பூசையும், அதற்கு உள்ள படித்தாங்கனும் இன்னின்னவை என்று விளக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றும் இக்கோயிலில் நடக்கும் குளித்தனிகைநிவேதனம் அப்பொழுதே இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை இராசராசேச்சுரத்தில் “ஆடவல்லான்” என்னும் பெயரோடு தனிமரக்கால் இருந்ததுபோல இக்கோயிலிலும் ‘திருவிடைமருதன்’ என்னும் தனி மரக்கால் இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இக்கல்வெட்டால் அக்கால அளவை முறைகளையும், கணக்கின் சிறப்பையும் ஒருவாறு உணரலாம்.

இக்கல் வெட்டுக்கள் நான்கும் 1899ஆம் ஆண்டு தென்னிந்திய கல்வெட்டுத் தொகுதி புத்தகம் 3, பகுதி, 2, 3, இவைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும்.

இவைகளையன்றி இத்தல சம்பந்தமாக இன்னும் 151 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவைகள் யாவும் அவ்விலாக்காவினரிடமிருந்து கிடைத்தவுடன் தனி நூலாக வெளியிடப்படும், அவைகள் யாவையும் வெளிவந்தால் இத்தல வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் முழுவதனையும் உணர்ந்துகொள்ள ஏதுவாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றிற்று.